

Știința

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXXII Nr. 5630 | Simbătă 13 octombrie 1962 | 6 PAGINI — 30 BANI

DECLARAȚIA COMUNĂ ROMÎNO-INDONEZIANĂ

cu privire la vizita de stat în Indonezia a președintelui Consiliului de Stat al R. P. Romine, Gheorghe Gheorghiu-Dej, și a președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer

La invitația președintelui Republicii Indonezia, dr. Sukarno, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine, Gheorghe Gheorghiu-Dej, împreună cu președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, și însoțit de ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, și alte înalte persoane oficiale, au făcut o vizită de stat în Republica Indonezia între 1 și 12 octombrie 1962. Aceasta este o vizită de răspuns la vizitele făcute în România de președintele Sukarno în 1960 și 1961.

În timpul vizitei în Republica Indonezia, președintele Consiliului de Stat, Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, și celelalte persoane oficiale au vizitat frumosa capitală a țării — Djakarta, complexul hidroenergetic Djatiluhur, localitatea Bogor, cu renumitele sale grădini botanice, orașul Bandung, Djokdjakarta, fosta capitală a Republicii Indonezia în timpul luptei pentru independență, două împotriva colonialismului olandez, precum și pitoreasca insulă Bali. La Djakarta, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine a ținut un discurs în Parlamentul indonezian și o cuvântare la Universitatea Indonezia. Oaspeții romini au luat parte la sărbătorirea Zilei forțelor armate indoneziane. La Djokdjakarta cei doi președinți au rostit cuvântări în cadrul unui mare miting de masă al prieteniei romino-indoneziane, fiind acclamați cu entuziasm de cei prezenți.

În timpul vizitei în Republica Indonezia, președintele Consiliului de Stat, Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, și celelalte persoane oficiale au vizitat frumosa capitală a țării — Djakarta, complexul hidroenergetic Djatiluhur, localitatea Bogor, cu renumitele sale grădini botanice, orașul Bandung, Djokdjakarta, fosta capitală a Republicii Indonezia în timpul luptei pentru independență, două împotriva colonialismului olandez, precum și pitoreasca insulă Bali. La Djakarta, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine a ținut un discurs în Parlamentul indonezian și o cuvântare la Universitatea Indonezia. Oaspeții romini au luat parte la sărbătorirea Zilei forțelor armate indoneziane. La Djokdjakarta cei doi președinți au rostit cuvântări în cadrul unui mare miting de masă al prieteniei romino-indoneziane, fiind acclamați cu entuziasm de cei prezenți.

Vizitând obiective social-economice, instituții de știință și artă, construcții culturale-sportive, înalții oaspeți romini au avut prilejul să cunoască mai bine harnicul și talentatul popor indonezian, să aprecieze eforturile și realizările acestuia în lupta dărușă, sub conducerea președintelui Sukarno, pentru consolidarea independenței țării, pentru progresul și prosperitatea Indoneziei. În toate locurile vizitate, președintele Consiliului de Stat, președintele Consiliului de Miniștri și ceilalții oaspeți romini li s-a făcut o primire cordială de către poporul indonezian, care a demonstrat astfel sentimentele sale de prietenie și simpatie față de poporul român.

În timpul vizitei, între conducătorii de stat ai Republicii Populare Romine și ai Republicii Indonezia au avut loc convorbiri la care au participat: din partea romină — Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine, Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Valentin Stănculescu, adjunctul ministrului comerțului exterior, și Pavel Silard, ambasadorul Republicii Populare Romine în Republica Indonezia; din partea indoneziană — dr. Sukarno, președintele și primul ministru al Republicii Indonezia, dr. J. Leimena, prim-locțiitor al ministrului prim, ministrul afacerilor externe și al relațiilor economice externe, Chærul Saleh, locțiitor al ministrului prim, ministrul industriei de bază și al minelor, generalul maior Suprajog, locțiitor al ministrului prim pentru problemele producției, ministrul al lucrărilor publice și energiei, și Sukrisno, ambasadorul Republicii Indonezia în Republica Populă Romină.

În cursul acestor convorbiri, care s-au desfășurat într-o atmosferă de sinceră prietenie și deplină înțelegere reciprocă, cele două părți au făcut un schimb de păreri asupra unor importante probleme ale situației internaționale actuale, care prezintă interes pentru ambele țări și asupra relațiilor dintre Republica Populă Romină și Republica Indonezia.

Guvernul Republicii Populare Romine și guvernul Republicii Indonezia reafirmă atașamentul lor deplin față de principiile coexistenței pașnice ca singura bază justă și realistă în relațiile dintre state cu sisteme sociale diferite. Ambele guverne își exprimă și notărea de a spori eforturile pentru rezolvarea tuturor problemelor internaționale prin tratative pașnice, ca o contribuție la slăbirea încordării internaționale și la asigurarea unei păci trainice în lume. Ambele părți și-au reafirmat sprijinul față de principiile stabilite în rezoluțiile conferinței țărilor Asiei și Africii, ținută la Bandung în 1955, și și-au exprimat speranța că o a doua conferință afro-asiatică se va întruni în curând. Conducătorii de stat romini și indonezieni sînt de părere că vizitele reciproce și contactele personale dintre oamenii de stat au un rol important în realizarea unei mai bune înțelegeri reciproce și largirea colaborării între state.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine a exprimat înalta prețuire pe care conducerea de stat a Romîniei o acordă aportului însemnat adus de președintele Sukarno și guvernul Republicii Indonezia la lupta pentru menținerea păcii, apropierea între popoare și dezvoltarea colaborării internaționale. Politica externă independentă și activă de coexistență pașnică pe care o duce Republica Indonezia reprezintă o contribuție însemnată la cauza promovării păcii în sud-estul Asiei și în întreaga lume.

La rândul său, președintele Indoneziei a exprimat admirăția guvernului său față de numeroasele succese și progresul rapid obținut, după terminarea celui de-al doilea război mondial, de poporul român, sub conducerea capabilă a guvernului său, în transformarea țării sale agrare, slab dezvoltată, într-un stat industrializat modern.

Ambele guverne consideră că înlăturarea dezarmării generale și totale este mijlocul cel mai eficace pentru înlăturarea definitivă a primejdiei de război, pentru asigurarea păcii și securității contemporeității. Conducătorii ambelor țări declară că sprijină pe deplin încheierea unui tratat de dezarmare generală și totală, incluzînd interzicerea armelor atomice, sub un control internațional sever și efectiv. Dezarmarea generală și totală ar elibera popoarele de povara grea a cheltuielilor militare, ar deschide cimp larg dezvoltării colaborării pașnice între state, folosirii unei părți din fondurile devenite disponibile, în urma efectuării dezarmării, pentru a accelera dezvoltarea economică a multor țări din Asia, Africa și America Latină.

Ambele părți consideră că încheierea experiențelor cu arma nucleară în toate domeniile este o necesitate urgentă. În legătură cu aceasta, cele două guverne subliniază importanța deosebită a propunerii prezentate de țările neutre, membre ale Comitetului celor 18 state pentru dezarmare, în vederea interzicerii experiențelor cu arma nucleară, propunerii care constituie o bază solidă pentru realizarea unui acord în această problemă.

(Continuare în pag. V-a)

Plecarea înalților oaspeți romini din Djakarta

Era întuneric, o lăcărare slabă roșie se ațuia undeva, la orizont, și deodată s-a făcut lumină. După vreo cinci minute ne aflam în plină zi. Am putut vedea acest răsărit tropical azi dimineață, pe aeroportul Kemajoran, înainte de plecarea înalților oaspeți romini din Indonezia.

Răsăriturile care au loc în istorie se petrec uneori la fel. Din bezna colonialismului, într-un răstimp care pentru istorie echivalează cu minute, în cîțiva ani popoarele care au fost lipsite de libertate vreme îndelungată, ajung în secolul nostru să vadă lumina zilei, să devină independente să poată începe munca de construcție pe care au așteptat-o atîta. La aceste transformări rapide pe care le aduce secolul nostru te purta gîndul în dimineața în care solii Romîniei socialiste și-au luat rămas bun de la președintele Sukarno și colaboratorii săi apropiați.

La ora 6,30, ora locală, înalții oaspeți romini, însoțiti de președintele dr. Sukarno, șosea pe aeroportul Kemajoran din Djakarta, frumos împodobit cu steagurile alb-roșii ale Indoneziei și steagurile tricolore ale Republicii Populare Romine. Se aflau de față Leimena, prim-locțiitor al ministrului prim, Subandrio, al doilea locțiitor al ministrului prim, ministrul afacerilor externe și al relațiilor economice externe, Ichsan, secretar de stat, Sukrisno,

și-au luat rămas bun de la președintele Sukarno și colaboratorii săi apropiați. La ora 6,30, ora locală, înalții oaspeți romini, însoțiti de președintele dr. Sukarno, șosea pe aeroportul Kemajoran din Djakarta, frumos împodobit cu steagurile alb-roșii ale Indoneziei și steagurile tricolore ale Republicii Populare Romine. Se aflau de față Leimena, prim-locțiitor al ministrului prim, Subandrio, al doilea locțiitor al ministrului prim, ministrul afacerilor externe și al relațiilor economice externe, Ichsan, secretar de stat, Sukrisno,

și-au luat rămas bun de la președintele Sukarno și colaboratorii săi apropiați. La ora 6,30, ora locală, înalții oaspeți romini, însoțiti de președintele dr. Sukarno, șosea pe aeroportul Kemajoran din Djakarta, frumos împodobit cu steagurile alb-roșii ale Indoneziei și steagurile tricolore ale Republicii Populare Romine. Se aflau de față Leimena, prim-locțiitor al ministrului prim, Subandrio, al doilea locțiitor al ministrului prim, ministrul afacerilor externe și al relațiilor economice externe, Ichsan, secretar de stat, Sukrisno,

și-au luat rămas bun de la președintele Sukarno și colaboratorii săi apropiați. La ora 6,30, ora locală, înalții oaspeți romini, însoțiti de președintele dr. Sukarno, șosea pe aeroportul Kemajoran din Djakarta, frumos împodobit cu steagurile alb-roșii ale Indoneziei și steagurile tricolore ale Republicii Populare Romine. Se aflau de față Leimena, prim-locțiitor al ministrului prim, Subandrio, al doilea locțiitor al ministrului prim, ministrul afacerilor externe și al relațiilor economice externe, Ichsan, secretar de stat, Sukrisno,

TELEGRAMĂ

Excelenței sale dr. SUKARNO,
Președintele și primul ministru al Republicii Indonezia

Părăsind frumoasa dv. țară, sîntem încă sub impresia căldurii prietenesti cu care am fost înconjuțați de dv. și de colaboratorii dv. Păstrăm amintirea de neuitat a întîlnirilor avute cu populația de-a lungul celor peste 3 000 de km străbătuți prin Indonezia.

Ne folosim de prilejul trecerii peste granița teritorială indoneziană pentru a ne exprima din nou satisfacția față de convorbirile rodnice avute, care și-au găsit expresia în Declarația comună romino-indoneziană.

Vă mulțumim încă o dată din inimă, dv. și poporului indonezian, pentru ospitalitatea cu care ne-ați înconjuțat de-a lungul celor 11 zile de vizită în Indonezia.

Vă urăm noi succese în întărirea și înflorirea Republicii Indonezia.

GHEORGHE GHEORGHU-DEJ
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine

De pe bordul avionului.

Excelenței sale dr. SUKARNO,
Președintele și primul ministru al Republicii Indonezia

Părăsind frumoasa dv. țară, sîntem încă sub impresia căldurii prietenesti cu care am fost înconjuțați de dv. și de colaboratorii dv. Păstrăm amintirea de neuitat a întîlnirilor avute cu populația de-a lungul celor peste 3 000 de km străbătuți prin Indonezia.

Ne folosim de prilejul trecerii peste granița teritorială indoneziană pentru a ne exprima din nou satisfacția față de convorbirile rodnice avute, care și-au găsit expresia în Declarația comună romino-indoneziană.

Vă mulțumim încă o dată din inimă, dv. și poporului indonezian, pentru ospitalitatea cu care ne-ați înconjuțat de-a lungul celor 11 zile de vizită în Indonezia.

Vă urăm noi succese în întărirea și înflorirea Republicii Indonezia.

GHEORGHE GHEORGHU-DEJ
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine

De pe bordul avionului.

Semnarea Declarației comune romino-indoneziane (Telefoto: Agerpres)

COMUNICAT

La invitația președintelui Consiliului Revoluționar al Uniunii Birmane, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine, Gheorghe Gheorghiu-Dej, împreună cu Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine, vor face o vizită în Birmania de la 20 octombrie 1962 la 22 octombrie 1962.

A început vizita în India a solilor poporului nostru

Sosirea la Bombay

BOMBAY 12 (Agerpres). — Trîmisul special Ion Gălateanu transmis: La invitația președintelui Republicii India, dr. Sarvapalli Radhakrishnan, vineri după-amiază la ora 17,30 ora locală, (ora 14, ora Bucureștiului), au sosit la Bombay pentru a vizita India, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, și Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe.

Aeroportul din Bombay este pavozat cu drapelul de stat al Republicii Populare Romine și Republicii India. În întâmpinarea conducătorilor de stat romini au venit o mulțime de oameni care aclamă și rostesc cuvinte de salut în cinstea oaspeților din România, în cinstea prieteniei romino-indiene.

În momentul cînd avionul, care a străbătut de la Djakarta pînă la Bombay aproape 5 700 de km, aterizează, răsună 21 de salve de tun.

În numele locuitorilor orașului Bombay și al statului Maharashtra în număr de peste 40 000 000, înalții oaspeți romini sînt salutați cu căldură de H. K. Chainani, guvernator al statului Maharashtra, și I. B. Chavan, ministrul principal al statului. Guvernatorul H. K. Chainani prinde de gît tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Ion Gheorghe Maurer, tradiționalele ghirlande de flori, simbol al prieteniei. Ministrul principal I. B. Chavan a prezentat tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu, pe dr. N. Shah, primar al orașului Bombay, și pe alți reprezentanți ai orașului.

Se întonează imnurile de stat ale Republicii Populare Romine și Republicii India. Comandantul găzii

de onoare prezintă raportul. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine, împreună cu guvernatorul statului au trecut în revistă garda de onoare, formată din ostași ai forțelor maritime militare.

Ministrul principal, I. B. Chavan, a prezentat apoi conducătorilor de stat romini pe președintele Consiliului legislativ, pe miniștrii statului Maharashtra, precum și pe membrii consuletorului și reprezentanților comerciale cu sediul la Bombay.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, însoțit de guvernatorul H. K. Chainani și ministrul principal I. B. Chavan, iau loc în mașini, Coloana

de mașini oficiale se îndreaptă spre reședința guvernatorului, unde oaspeții romini vor fi găzduiți în timpul șederii lor la Bombay.

De la aeroport pînă la Raj Bhavan — reședința guvernatorului — pe întreg parcursul care măsoară 35 de km, de-a lungul unui număr de străzi principale ale orașului, mii și mii de locuitori ai Bombay-ului au făcut o primire entuziastă, plină de căldură înalților oaspeți romini. Pe multe clădiri de-a lungul parcursului se puteau vedea steagurile celor două țări.

Presă din Bombay a publicat articole în cinstea oaspeților romini, precum și fotografiile tovarășilor Gheorghe Gheorghiu-Dej și Ion Gheorghe Maurer.

Pe aeroportul din capitala Uniunii Birmane

RANGOON 12 (Agerpres). — De la trimisii speciali: Vineri 12 octombrie între orele 11,30 și 12,45, ora locală, avionul cu care călătoreau tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu, a făcut o escală pe aeroportul din capitala Uniunii Birmane.

În întâmpinare, pe aeroportul din Rangoon au venit generalul de brigadă Aung Gyi, președintele ad-interim al Consiliului Revoluționar din Birmania și ministrul al dezvoltării comerțului și industriei, U Thi Han, ministrul afacerilor externe, Saw Mvnt, ministrul informațiilor și culturii. Au fost, de asemenea, prezenți șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la Rangoon. A fost prezent Iosif Zeleneak, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R. P. Romine în Birmania.

Din partea președintelui Consiliului Revoluționar al Uniunii Birmane, generalul Ne Win, care se reîntoarce peste o zi în Birmania, generalul de brigadă Aung Gyi a transmis tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej un călduros salut și i-a comunicat că președintele Consiliului Revoluționar îl așteaptă pe curînd în Birmania.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a rugat pe președintele ad-interim al Consiliului Revoluționar să transmită generalului Ne Win urările sale de bine și sănătate și să exprime satisfacția sa și a tovarășilor Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu pentru faptul că vor avea în curînd prilejul să aibă la Rangoon un schimb de vederi cu generalul Ne Win și cu alte oficialități birmaneze.

Deschiderea celui de-al IV-lea Pavilion de mostre

În pavilionul central al Expoziției economice naționale din Capitală a fost deschis vineri după-amiază cel de-al IV-lea Pavilion de mostre, organizat de Ministerul Comerțului Interior, ministerele producătoare și organizații economice centrale.

La festivitate au luat parte tovarășii Alexandru Bîrlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gogu Rădulescu, ministrul comerțului exterior, Al. Senocovici, ministrul industriei ușoare, Janos Fazekas, ministrul industriei alimentare, Mihai Săder, ministrul economiei forestiere, Constanța Crăciun, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Dumitru Simulescu, ministrul transporturilor și telecomunicațiilor, Dumitru Mosora, ministrul industriei construcțiilor, Isac Martin, președintele C.C.S., Florian Dănilache, prim-secretar al Comitetului orășenesc București al P.M.R., Ion Cosma, președintele Statului popular al Capitalei, conducătorii ai unor instituții centrale de stat, organizații economice, reprezentanți ai unor mîri întreprinderi producătoare de bunuri de consum, ziaristi, numeroși invitați.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de Iov. Mihai Leventea, ministrul comerțului interior, care a spus printre altele: Dezvoltarea economică și în ritm viu a economiei noastre naționale crează a de an posibilități mereu mai largi pentru înlăturarea sistematică a politicii Partidului Muncitoresc Român, de ridicare continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Arătînd că cel de-al IV-lea Pavilion de mostre constituie un prilej

de trecere în revistă a realizărilor în domeniul producției bunurilor de consum, vorbitorul a subliniat că acesta este totodată un mijloc valoros de stimulare a industriei noastre socialiste în direcția largirii sortimentului și îmbunătățirii calității mărfurilor. Rostul pavilionului este de asemenea să mijlocească o largă confruntare între preferințele populației și orientarea producției bunurilor de consum. Observațiile și sugestiile vizitatorilor referitoare la sortiment, calitate, aspect, durabilitate, ar dată în încheiere vorbitorul, sînt deosebit de folositoare aîl comerțului, cîl și industriei, care trebuie să considere prezentarea exponatelor din prezentul pavilion drept un angajament public, în sensul că produsele ce se vor bucura de prețuirea mareșului public să se găsească anul viitor în magazine, în cantități îndestulătoare.

Asistența a vizitat apoi pavilionul Beneficiind de condițiile pe care le oferă impunătoare construcție centrală a Expoziției economice naționale, o suprafață de expunere de circa 19 000 mp, de aproape șase ori mai mare decît cea a pavilionului organizat în toamna anului trecut, actualul Pavilion de mostre dă posibilitatea unui număr mult mai mare de oameni ai muncii să cunoască și să-și spună părerea în legătură cu exponatele prezentate. Produsele expuse sînt împărțite în 108 grupe, repartizate pe patru nivele circulare suprapuse.

Asupra mărfurilor, care au etichete tip — cuprinzînd denumirea și caracteristicile produsului, numele întreprinderii producătoare și

prețul de vânzare cu amănuntul — vizitatorii au posibilitatea să-și spună părerea în cele 40 de cetele de observații și sugestii, care se află în diverse puncte ale pavilionului. Sînt folosite și alte mijloace de studiere a cerințelor populației: chestionare pe grupe de mărfuri, convorbiri și întîlniri ale vizitatorilor cu reprezentanții ai unităților producătoare și ai comerțului etc.

Majoritatea mostrelor sînt expuse în standuri deschise, unele fără ambalaje, cele electrotehnice în stare de funcționare, astfel ca fiecare vizitator să le poată cerceta în condiții optime. Fiecare din sectoarele producătoare de bunuri de larg consum este bogat reprezentat.

Industria de mobilă expune pentru prima dată în cadrul pavilionului. Cele 70 de garnituri (dormitoare, camere pentru copii, camere de zi, bucatării etc.), împreună cu alte produse care înfrumusețază locuințele oamenilor muncii — covorașe, fețe de mese, lustre, bibelouri — ocupă cea mai mare parte din parter.

O prezentare originală este rezervată celor 800 de noi modele de confecții și tricotate. Pe o platformă lată de cîțiva metri, amenajată de asemenea la parter în jurul unui mare bazin, din mijlocul căruia se înalță o floare metalică de 18 metri.

(Continuare în pag. V-a)

La gospodăria agricolă de stat „Dealul Bujorului”, regiunea Galați, mecanizatorii lucrează de zor la pregătirea terenului și semănatul grîului. În fotografie: tractoristul Toader Cerbu pregătind noi suprafețe în vederea însămînțării. (Foto: Agerpres)

ACTUALITATEA

SUCCESELE LAMINATORILOR DE LA ROMAN

BACĂU (coresp. „Știința”). — Colectivul Fabricii de țevi din Roman a produs pînă în ziua de 10 octombrie, o cantitate de aproape 16 000 tone țevi peste plan. De asemenea, au fost realizate economii la prețul de cost în valoare de 4,5 milioane lei. Aceste succese se datoresc aplicării în producție a unor măsuri tehnico-organizatorice cum ar fi folosirea de valțuri cu diametre mărite la perforarea țevilor, asigurarea unui ritm cadent de alimentare cu țagle a perforatorului nr. 1, îmbunătățirea aprovizionării cu scule de laminare etc.

NOUA PROMOTIE DE INGINERI PE OGOARE

GALAȚI (coresp. „Știința”). — Pe ogoarele regiunii Galați a sosit o nouă promoție de 62 ingineri agronomi, zootehnici, horticultori și mecanici pentru a lucra în S.M.T. și G.A.C. din șapte regiuni.

EXPOZIȚIE DE FOTOGRAFII

CARACAL (trimisul „Știința”). — Timp de o lună a fost deschisă la Casa de cultură din Caracal expoziția de fotografii intitulată: „Orașul și rațional în imagini”. Expoziția, cuprinzînd fotografii executate de membri ai cercului de foto-amatori al casei de cultură, înfățișează realizările și schimbările importante în rațional și orașul Caracal în anii puterii populare.

În momentul de față expoziția este prezentată la căminele culturale satești. Pînă acum a fost expusă în comunele Mirsani, Amărăștii de Jos și Amărăștii de Sus.

IN EXCURSIE PRIN ȚARA

Un grup de 70 de pensionari, foști muncitori și tehnicieni ai uzinelor de tractoare, ai fabricilor „Temelia”, „Dezrobirea”, „Partizanul Roșu” și altele din orașul Brașov au plecat într-o excursie cu autocare prin diferite localități pitorești din țară.

TELEGRAM

Excelenței sale
Președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

București

Cu ajutorul lui Alah am realizat dorința poporului de a schimba regimul reacționar, putred din Yemen, și am transformat pentru todeauna sistemul de guvernare monarhic într-un regim republican bazat pe respectarea demnității omului și drepturilor sale, precum și pe dreptate socială și egalitate între toți fiii poporului, proclamînd la 27 rabia assani 1382, respectiv 26 septembrie 1962, Republica Arabă Yemen.

Adevărații reprezentanți ai poporului ne-au împuternicit să conducem treburile și să prelucm puterea pînă cînd vor lua ființă organele noi puteri.

Rugăm pe Excelența Voastră să luați cunoștință de aceasta și de faptul că vom menține toate relațiile de prietenie și colaborare ce există între popoarele și statele noastre.

De asemenea vă rugăm să studiați posibilitățile de a consolida aceste relații prietenesti.

Primiți cele mai sincere urări și înalta noastră stimă.

Președintele Consiliului de Miniștri
ABDALLAH AS SALLAL

Excelenței sale
Domnului ABDALLAH AS SALLAL

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Arabe Yemen

Sanaa

Guvernul Republicii Populare Romine, luînd cunoștință de proclamarea Republicii Arabe Yemen, comunicată prin telegrama Dv. din 29 septembrie 1962, și de dorința guvernului R.A.Y. de a menține și dezvolta relațiile de prietenie și colaborare între popoarele și statele noastre, declară că recunoaște guvernul Republicii Arabe Yemen.

Adresînd poporului yemenit urări de prosperitate și succes în consolidarea independenței sale naționale, vă asigurăm totodată că guvernul român dorește ca relațiile dintre Republica Populă Romină și Republica Arabă Yemen să se dezvolte spre binele popoarelor noastre și al păcii în lume.

ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

FRUMOASA ADORMITA

de TRAIAN COȘOVEI

S ub soarele calm al lunii octombrie, Delta Dunării plină în lumină — revărsare de mieroșnicioasă, caldă stinghind în ea culorile și mirisatele pământului. O împărăție de miracole o uriașă și generoasă minune a naturii, printre puținele minuni ale lumii, se desășoară plină de forță, răspândindu-și plină la departări și în văzduhul înalt respirația ei tulburătoare.

În adâncimile ei învăluite, totdeauna, de o perdea ușoară de aburi și țecere, pescarii trag năvoadele, scociară ascunzându-se cu nufeni; stuparii gospodăresc pe sur ninsocrea de albine; pescărițele culeg poama din grădini, scot mustul negru, dulce. Acolo, în adânc și ascunse întotdeauna de un voad albastru de singurătate și țecere, fata ghiolurilor este acoperită de uriașe ciufuri de pășuni; în plavile încurcate, robolesc mistreții; cîrdirile de crap și plătică fac lungi călătorii, călînd poala ghiolurilor, unde-i iarba grasă și nu ajung năvoadele.

De sute de ani nimic nu pare schimbat. Totul e adîncit în tihnă, într-o viață secretă. Totul se arată de departe, totul e numai somn adînc și pare nepătruns, inaccesibil — ca un univers în care nu poți cum să intri; în care, parcă, nu a intrat și nu va intra nimeni. Frumoasa adormită este delta. Căldura pe fluviu ei însuși simțind cum îl fură ceva mai adînc decît somnul, n-ar putea crede că aceste imensități închise în ele sînt cîmpul unor uriașe bălăii purtate de oameni.

Și totuși...

Pe fiecare braț al Dunării — la Rusca, la Carasuhat, la Șontea, la Păpădia, la Pardina, la Obrețin — unități stufoase mari și mijlocii, grupuri de clădiri albe, cu incinte mari, pline cu tot felul de mașini, cu ateliere de reparații; șlepurii, remorchere, șalupe, bacuri și vase-dormitor stau ancorate la mal. Atelierele sînt nefecătoare pentru toate mașinile și muncitorii lucrează în curții mari sau în cîmp deschis; remizele sînt nelăcătoare și sute de mașini prospăt vopsite în albastru, în roșu, strălucesc în lumina soarelui. În clădirile albe sînt birouri, cantine, dormitoare; cluburi înzestrate cu bibliotecă, stații de radio, televizoare. O caravană sanitară, însoțită de un vas sanitar, vizitează pe rînd fiecare unitate și face controlul medical general al oamenilor.

Pe fiecare braț al Dunării, pe grindurile solide, se află cîmpul acestor unități: ele cu în seamă lor mari întinderi de stuf, amenajate sau în curs de amenajare; ele cu în mîna lor mari ateliere și parcuri de mașini. Fiecare unitate se răspîndește mai departe în Delta, prin secții, iar acestea, la rîndul lor, se împart în formațiuni mobile, numite coloane și care se ramifică adînc în interiorul Deltei.

Intreg acest aparat amplu, elastic și ingenios se află acum în marea febră a pregătirii, care îi cuprinde pe toți oamenii — de la conducerea trustului, pînă la manipulanții fleecilor coloane. Sînt așteptate noi loturi de tractoare ușoare. De la Combinatul de cauciuc Jilava trebuie să sosescă șenilele late, de cauciuc, ale tractoarelor. Tractoare multe își fac, răbdătoare, rătăcirile plimbîndu-se pe marginea stufărilor. În incinta unităților, mecanizatorii asamblază ultimele motoare, vopșesc, montează. În sîntul imens, recolta așteaptă, amînată prin marea lor aglomerație staționile de mașini de pe uscat, în preajma campaniilor. Sutele de remorci, platforme pentru încărcare, construite la Medgidia, atelierele mobile, vagoanele-dormitor — toate sînt gata, așteptate.

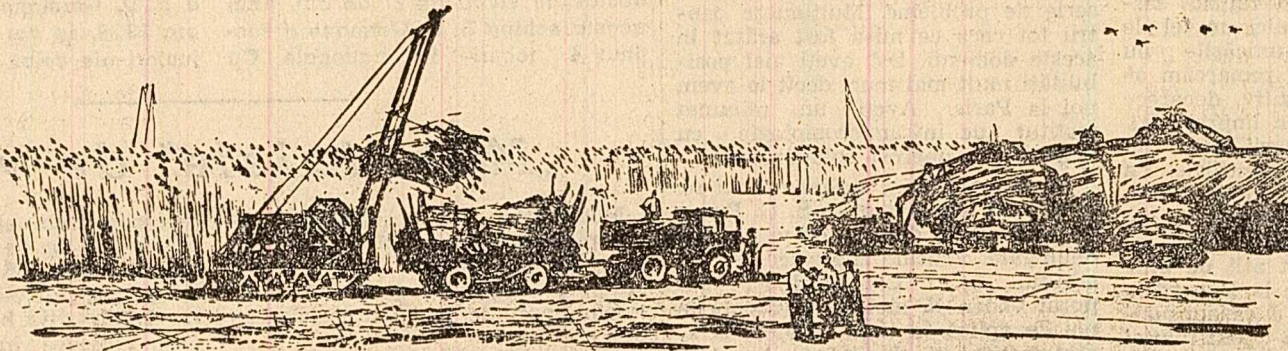
În campania aceasta, 1962-63 (noiembrie-martie), Trustul pentru amenajări și valorificarea stufului (T.A.V.S.) va recolta, mecanizat, 250.000 tone de stuf — va realiza, adică, sarcina trasată de direcțiile partidului. Materia primă pentru Combinatul de la Brăila este asigurată. Pe fluviu trec remorchere trăgînd șlepurii cu uriașă încălțătură de stuf deasupra lor: scot stuful recoltat anul trecut și îl duc la combinat; eliberează de zor platformele — pentru noua recoltă. Suprafețele de mil de hectare, îndiguite în ultimii ani, prevăzute cu drumuri de acces, canale, stăvilare, sînt pregătite pentru campanie. T.A.V.S.-ul a executat în acești ani aproape 400 de kilometri de canale și lucrările de amenajare continuă. Zeci de drăgi de toate tipurile scormonesc în sihăstria de gînduri și stufării. Din loc în loc, la punctele care vor fi baza de lansare a coloanelor, se află mari depozite de combustibil pentru motoare.

Din loc în loc, împrejurul incintelor îndiguite, zeci de pompe merg neobosite — pînă la 1.500-2.000 de ore — și evacuează apa din terenurile stufoase, în care tractoarele vor recolta în teren uscat. Stăvilarele coboară, digurile sînt controlate și numai pompele zoresc: atunci și peștii și păsările observă neliniștile cum ceva se întîmplă, cum apele scad treptat și scad

mereu — și atunci și păsările și peștii — totuși suflarea — părăsesc aceste locuri și se depărtează în Delta nesfîrșită. Atunci și pescarii sînt gata pregătii și pornesc cu năvoadele, fac pescuit total — scot adică tot peștele din aceste locuri care vor fi secete, pînă în primăvară, sau sînt în primejdie să rămîna, temporar, izolate de restul Deltei.

Fără o atenție mărită și fără o veghe trează mereu — nu se poate. Și oamenii sînt atenți — de la simplul pescar și pînă la cercetător — oamenii sînt atenți, veghează și observă. Din institutele lor centrale, de la București, avioanele vin zilnic, la vremea asta, pline cu deltoologi, cu specialiști în hidrologia Deltei, în piscicultură, biologi, specialiști în creșterea stufului etc. În mijlocul întinderilor de stuf, în mijlocul acestui imens cîmp de lupă, se înalță — cu diademă de neon pe fruntea lînră și albă — centrul experimental, cu numele vechiului țităș Maliuc. Aici se adună, acum în octombrie, colegiul Deltei — un stat mare al specialiștilor și cercetătorilor deltoologi care studiază marea comună pentru ca să se smulgă Deltei marea bogăție. Grija principală este păstrarea unui echilibru armonios al Deltei — viața ei.

Tot în această vreme se desășoară a treia etapă a acțiunilor de recunoaștere. Echipa de oameni de la fiecare coloană și de la fiecare sector; tractoriștii, mecanicii, șefii de coloană, tehnicienii, însoții de tineri cercetători de la Maliuc, avînd la dispoziție șalupe, tractoare și bărci — pornesc să pătrundă acolo, în interior, în adîncurile Deltei, să facă recunoașterea terenurilor stufoase care vor fi recoltate. Sînt oameni care au lucrat și anul trecut la recoltare și cunosc terenurile și pe deasupra au mai făcut asemenea recunoașteri încă în două e-

Desen de N. POPESCU

tape, în vară. Aceasta este ultima, în preajma campaniei, și de mare însemnătate. Sînt identificate cu precizie zonele stufoase; sînt stabilite drumurile de acces; și toate culorile pentru pătrundere în adîncul zonelor, se calculează producția de stuf la hectar; și fac hărți amănunțite, se stabilesc platformele pentru depozitarea stufului; sînt descoperite noi zone stufoase și se fac astfel noi cuceriri în imensitatea neexplorată. Această acțiune anevoioasă durează săptămîni întregi — și în urma ei apar cu exactitate liniile de front ale marilor bălăii care va avea loc acolo, în interior.

Totul se pregătește pentru acolo, în interior, totul este și se va desășoara acolo, în interior. În interior — adîncurile imensității de stuf — stau enigmatice, puțin întunecate, învăluite într-o uriașă țecere.

Merg mîna în mîna și stimulează-se una pe alta toate aceste pregătiri. Se așteaptă căderea bogată a brunei, care să scuture trunzi stufului. Pînă atunci nu mai este mult și trebuie grăbiți ultima operație amplă — trimiterea coloanelor la locul lor. Sînt de trimis în întreaga Delta treizeci și cinci de coloane; fiecare coloană are 6-8 agregate pentru recoltare, cu tractoare ușoare; 6-8 tractoare grele pentru transport; fiecare tractor are patru remorci; fiecare coloană are atelier mobil, grup electrogen pentru sudură, rampe de spălare și pompe, un tractor dispecer, stație de radio-emisie-recepție, mașini de presat și balotat stuf, două vase-dormitor, poduri, șalupe, bărci, remorchere. Peste 2.000 de agregate trebuie ambarcate de la unități și transportate pe fluviu, pe canale, prin ghioluri, pînă la locurile stabilite de echipele de recunoaștere, pentru fiecare din cele treizeci și cinci de coloane. Amplasarea acestor uriașe dispozitiv în teren cere eforturi, cere pricepere și timp.

Și în acest timp, au căzut brume repețite și groase, stuful s-a copleșit și și-a lepădat frunza — e numai bun de recoltat. Terenurile stufoase din care au fost evacuate apele s-au uscat și macșinile pot intra. Au început ploile reci, mîndre, nesfîrșite. Cîrdirile stufă dintr-un văzduh nepretenos, întunecat și se simt undeva, în acest văzduh, niște uriașe porți deschise prin care se apropie iarna. Pescarii, agricultorii, crescătorii de vite, șantierii și-au terminat sau își restrîng activitatea și oamenii de la uscat se adună la adăposturi, la căldură — la școli, la cămine, în sate. Dar oamenii acestor mecanizatori Deltei — acum intră în marea lor acțiune, acum își desfac gulerul pufoaicelor și încalcă zimbrii lor roșii. Acum, cînd e mai

greu — e pentru ei mai bine. Secerîșul se face aici iarna. Și păsările au plecat, iar cele care rămîn s-au retras în înamurile adăpostite, spre mare; și peștele s-a retras pentru iernat, în locuri adăpostite, și racul s-a înfundat în nămol, la adăpost, și mistrețul s-a retras în desigurile cele mai mari, la adăpost... Numai mecanizatorii au rămas în Delta, la vedere — și părăsesc adăposturile. Semnalul lupiei lor îl dă această uriașă, aspră orgă a Cîrdirii, pe deasupra Deltei.

Majoritatea mecanizatorilor și manipulanților care lucrează aici sînt dintre localnici, din Delta, din satele Dobrogei — și mai mult tineri, feciori ai pescarilor. Sînt la ei acasă, în această Delta, cunosc bălțile, aduc în inima lor și pun în slujba industrializării Deltei acele însușiri prețioase pe care condițiile Deltei le-au crescut și le-au modelat și le-au îmbogățit îndelung în inima lor.

Astfel pătrund în Delta feciorii pescarilor, cu noul chip de cuceritori ai marilor bogății de stuf. Dacă părinții lor s-au luptat prin hățiturile bălților, cîrdirii și bărcuța în spinare, prin plauri — astăzi copiii lor răzbuună această neajutorare a omului, călcînd și supunînd aceleași locuri, diriji și nsințiați, la volan, pe mașinile lor. De viscolo și de ger și de nămol, oamenii nu scapă nici acum: le este chiar mai greu să înote cu mașinile lor prin mlaștină, pe plaurii nesiguri, decît să se strecoare cu o bărcuță sau cu piciorul. Entuziasmul caracteristic marilor acțiuni socialiste, o conștiință nouă în plină formare, devolată marilor inițiative și sarcini ale partidului și — trebuie de asemenea spus — condiții din ce în ce mai bune și prețurile acordate acestor oameni — toate acestea îi înfălcărează în lupta aspră pentru cucerirea bogăției stufului.

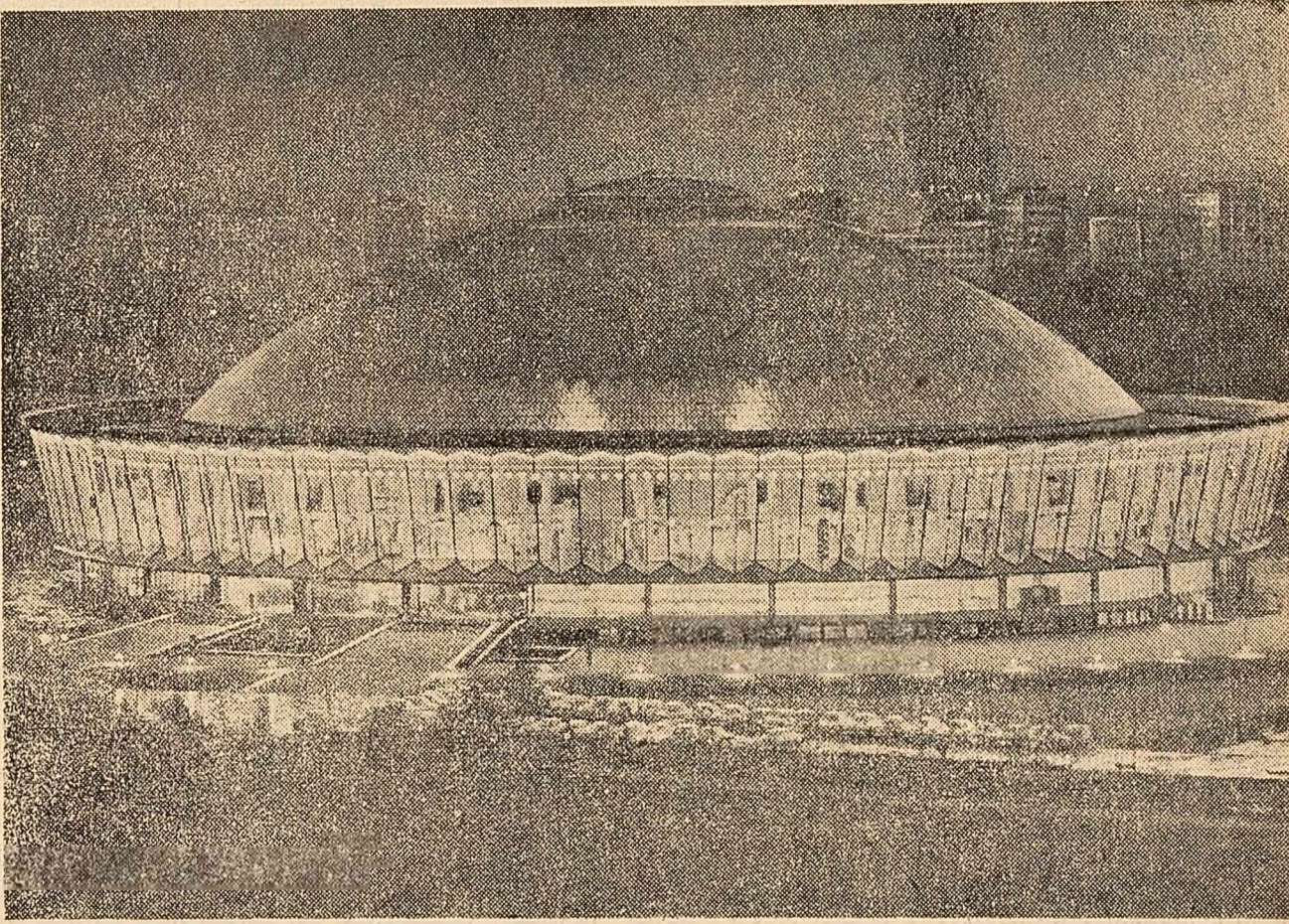
Îi fură din primele zile uriașul fur al campaniilor lor. Sîlesc cît pot, cît e vremea bună, cît e stuful uscat și drept ca lumina — pînă la cît s-ar putea să cadă poleul, s-ar putea să cadă zăpada marilor. Și s-ar putea să cadă poleul — mai ales — să pornescă, pește orice pronostici, viiturii mari de apă sau chiar un zăpor, care să-i prindă cu stuful recoltat și cu toate utajele răspîndite în teren.

Și merg înainte, mînași, grăbiți din urmă de aceste mari încercări, cunosători ai Deltei și totuși ca niște ființe străine, într-o împărăție străină, care oricînd îi poate lua prin surprindere.

La lumina farurilor, noaptea prin ceață sau prin viscol, printre trestii nemiscate sau învăluite în viscol, canalul adînc, acoperit de gheață se ivesc pe neașteptate din față și seamănă cu o pitie făcută prin stuf sau cu un drum de acces și se poate întimpla ca tractoriștii oboști să se lase înșelați. Li se întimplă, cîteodată, să dea cu tractorul într-o jăpă, într-un canal, într-o mlaștină — ager, sar nămădeci, leagă tractorul și-l scot de-acolo, cu alte mașini. Fac locul și se încalzesc — pornesc mai departe.

Cîteodată li se întimplă să-i împotmoalească zăpezele, să-i învălue viscolul în așa fel încît să nu se mai vadă nimic și terenul cel mai cunoscut să arate cu totul străin; îngheață tractorul sau se defectează, se transformă într-un colos de gheață și căile de acces pînă la el sînt întoarse. Se produc atunci adevărate minuni omeniești, în care oamenii înving. Se întimplă și se pornește lapovița, poleul. Totul e încercat, îngreunat de gheața albă, rea. Mașini, agregate sînt prelucate în monștri albi de gheață — totul se mișcă greu, totul alunecă; stufăriile s-au culcat sub povara de gheață. Totul încremenește. Oamenii așteaptă să cadă poleul, să se ridice stuful.

(Continuare în pag. IV-a)

S-au aprins luminile la Pavilionul Expoziției economiei naționale. (Foto: A. Stoescu)

Intre Rică și Aurelian

Nici înalt, nici scund. Nici slab, nici gras. Nici tenor, nici bas. Intr-un cuvînt, Rică ar fi un om obișnuit. În școală se spunea despre el că-i un băiat bun. La lecție — deși nu ridica niciodată mîna — răspundea cuminte de cite ori era întrebant.

Anii trec. Au trecut și pentru Rică. S-a făcut om în toată firea. Nu-i mai spune Rică, pur și simplu. E Aurelian — Aurelian Brăiloiu. Rică a mai rămas doar în amintirea rubedenilor și a amicilor intimi. Pentru restul omenirii e: administrator șef Aurelian Brăiloiu, Exploatarea „M”, Trustul minier Olteana.

— Bună ziua, tovarășe administrator șef...
— Rică n-aude, nu vede. Cel care l-a salutat, un funcționar modest, în subordinea lui, trace mai departe, șifrit că nu i s-a răspuns.

— Să vi-l prezintăm în exercițiul funcției.
— Bună ziua, tovarășe administrator șef...
— Rică n-aude, nu vede.

— O, să trăiți tovarășe Nicolescu! Mîi de seuză că nu v-am observat. Tocmai meditam la substanțialele concluzii puse de dumneavoastră asupra Șitii...
— Tovarășul Nicolescu — directorul departării — trece mai departe, plictisit. Îl cunoaște pe Rică

pe dinafară. Așa l-a apucat: dulceață de sus pînă jos, peritută...
— Să recapitulăm. Varianta 1: Aurelian — cu fundat în hirtii. Varianta 2: Rică — cu fundat în temenle. Boală veche. Cu tendințe de agravare: mare cu cei mici, mic cu cei mari. De aici și fobiile lui. De pildă, fobia cuvîntului „tovarăș”. Pznicul de

timpul prînzului o mină cit se poate de acră. Nu suportă „vulgul” nici la distanță de cîteva mese.
— Dar este oare acest diagnostic just? Rică se simte excelent în mijlocul unui mare număr de oameni — de pildă, la o sedință la care sînt convocați șefii de serviciu, directorii și, în general, cadre de răspundere. Pe fața lui se citesc senti-

mente foarte nobile, ochii îi strălucesc, zîmbetul îi luminează întreaga față. Rică e într-ai șaptelea cer.
— E clar. N-are nici fobia asta.
— S-au pus oamenii să caute boala în altă parte.
— Să fie „pungo-fobie”? Aurelian nu suportă să-și plătească bonul la cantină. E un idealist: mînașcă de gratis. Acesta să fie diagnosticul? Nu e Rică nu se uită la bani cînd e vorba să ia parte la o excursie la care s-a anunțat că vine și directorul trustului. E clar. Nu stă în picioare nici fobia asta.

— Să fie „inginerofobie”? Și aceasta ar fi o ipoteză. A repezit-o într-o zi pe ingineria Mișoara Bozin. I-a pretins să facă deosebire între un simplu „inginer” și un inginer de serviciu administrativ. Dar — veșnica dilemă! — di-

rectorul trustului nu-i spune niciodată pe nume. Îi ia întotdeauna cu: „Am o noare, tovarășe inginer Bădăciu!”
— Asta-i devisa lui: ti-fururile trebuie respectate.
— Medicii din raionul Baia de Aramă sînt alarmati. Prestigiu lor profesional e în pericol. Ei au organizat un consult la cererea insistență a familiei. Fără rezultată. N-au reușit să stabilească diagnosticul. Cel mai bătrîn dintre ei, care a văcut mult în viața lui, a declarat însă că el bănuiește despre ce este vorba:
— E o boală veche. Bîntuie pe la noi odinioară. Sînteți tineri, n-ați apucat-o.
— Medicii au devenit atenți.
— E o boală rușinoasă. Se cheamă boierie. De obicei e provocată de traiul pe spinarea altora. Nu se poate combate cu mijloacele noastre medicale. În societatea noastră — trîi nu are un climat igienic. Dar mai înțelegim asemenea cazuri. Leacul trebuie căutat în altă parte.
— Cum medicii și-au declinat competența, rudenii și prietenii au hotărît să-l trateze ei înșiși.
— Rugăm pe această cale organizația de bază, sindicatul și întregul colectiv să le dea o mîna de ajutor.
— Aveți grijă de Rică, tovarășe.
— PETRE DINESCU

FOILETON

DIN LITERATURA INDIANĂ

Grîu și trandafiri

Hodja Ahmad Abbas este unul dintre cei mai remarcabili scriitori contemporani indieni. A aderat la mișcarea de eliberare națională a Indiei încă în anii studenției. În romanele sale „Fiul Indiei” și „Viitorul le aparține”, în piesa „Acesta e Bombayul”, precum și într-o serie de povestiri, scriitorul zugrăvește tablouri vii și realiste din viața poporului indian. El este membru în Consiliul Mondial al Păcii.
Povestirea „Grîu și trandafiri”, din care reproducem un fragment, este închinată unor aspecte ale vieții de azi în India. Eroul povestirii, agronomul Ramesh este tipul intelectualului cu vederi avansate din India zilelor noastre. Preocupat de ideea obținerii unor recolte bogate de grîu, el renunță la funcția bine plătită pe care o deținea la minister și preia conducerea unei ferme de stat.

— Nici un „dar”, Gangua!
— Bine, dar cum o să lucrez pe în-
— O făcere adînc se așternu pentru cîteva clipe. Deodată, de undeva din spate se auzi un glas:
— Înfunerul îl iau eu asupra mea, Ramesh-dji!
— Se înfoarscă cu toții și-l zăriră pe Dip care stătea lîngă corlul său, cu un splendid halat de mătase aruncat pe umeri.
— Aveți ceva de obiectat împotriva reflectoarelor mele?
— Ramesh simți că-i cresc aripi.
— Cîle reflectoare aveți?
— Opt. De-ajuns ca să lumineze lanul!
— Îndată ce primii ajutorul alt de neașteptat, pe cîmp începu o activitate febrilă. Pește o sulă de oameni — bărbați, femei și copii — secerau, legau snopii și-i cărau în mare grabă la hambare. Nori grei, întunecați, acopereau cerul, vîntul bătea din ce în ce mai puternic, din vreme în vreme scăpărau fulgere și buibuiau tunete. Ploaia pulea să înceapă din clipă în clipă și să distrugă recolta. Oamenii erau preocupati de un singur gînd: să strîngă mai repede grîul de pe cîmp, s-o înalțe în inălțea ploii. Ramesh conducea tractorul cu aerul unui fanfarist care-l pune pe fugă pe inamic. Gangua cel tînr, dimpotrivă, se făcea foarte deagaj și frădonă un cîntec vesel. Deodată, o zări aproape pe Gouri, fiica stărilor, care seceră. La lumina reflectoarelor, ochesă Gouri era o adevărată frumusețe.

— La o parte din drum, Gouri — strigă Gangua pus pe glume — tu nu vezi că trece maharajă Gangua în carea lui?
— Mirîndu-se singur de unde l-a venit curajul, Gouri se îndreptă din mijloc și-i strigă:
— Treaci, treaci, vezi-le de drum! Secere mea e mult mai iute ca tractorul tău!
— Ceva mai la o parte luca Gangua bătrînul. Miinile îi tremurau și seceră nu-mai asculta ce alțădăli. Puțin mai încolo secerau frații și surorile mai mici ale lui Gouri.
— La o parte din drum — strigă Ramesh, zărirînd o femeie care seceră aproape de tot de roșile tractorului său. — Cum, tu erai, Asha?
— Da, eu! Uită-te și tu, Ramesh, nu sînt în stare să fac față nici măcar aici!
— Lasă, nu-i nimic, n-a mai rămas decît o bucată foarte mică. Mai bine fă altceva: adună toate femeile și apucați-vă să cărați snopii la hambare. Dar grăbiți-vă, că începe ploaia!

— Pe miinile delicate ale Ashi, care o dureau acum pentru înfîia oară în viață din pricina muncii, picurară primii stropi de ploaie.
— Mai iute, mai iute! — strigă ea.
— O dată cu primele picături de ploaie, filmul muncii se înteli și mai mult. Acum secerile se mișcau și mai grăbite, tractoarele uriau mai puternic, iar picătorele descule ale oamenilor care cărau grîul la hambare alergau și mai repede.
— În șirșii, sosi clipe mult așteptată a victoriei. Ramesh secerase ultimele postlăci și sîri jos pe tractor. Stropii de ploaie cădeau din ce în ce mai des, vîntul se înțețea mereu începînd să împărieșie grîul. Dar miinile îndemnalice ale țărănilor nu lăsă să se piardă un singur span.
— Stei, Gangua, înfoarce tractorul, să nu-l năpădească apele! — strigă Ramesh.
— În aceeași clipă, se porni o ploaie torențială și se auzi glasul lui Dip:
— Stop!

Ramesh se înfoarsă și-l zări pe Dip care stătea lîngă operator, fiind un umbrelă deschisă deasupra aparatului.
— Va să zică așa, ați filmat totul? — întrebă Ramesh ușor iritat.

— Am înțeles, Ramesh-bapu, dar...
— Să scîpăraze orbitor de fulgerului lumină întreaga o-dăie. Numai pe scenă sau într-un studio cinematografic, în timpul filmării, se poate vedea o lumină albi de puternică. Ramesh și Asha păreau niște actori care joacă într-o scenă tragică a unei vechi drame. În clipa următoare se auzi o defunătură albi de puternică încit, fără voce, Asha scoase un țipăt.
— O comunicare urgentă pentru lucrătorii din agricultură! O comunicare urgentă pentru lucrătorii din agricultură! — se auzi la radio. — Se apropie uraganul, însoțit de cado și grindină. Provincia Uttar Pradesh cade în zona acestui uragan. Îi sfătuiam pe toți țărăni să ducă grîul secerat în hambare, pentru a-și feri de distrugere.
— Recolta noastră, Asha! — doar alibi fu în stare să rostească Ramesh. În clipa aceea, uitaseră cu totul de cearta lor și nu se mai gîndeau decît la un singur lucru: cum să salveze recolta.
— Ramesh apucă un băi și începu să lovească gongul din răspuneri. Peste cîteva clipe, în jurul lui se adunară o mulțime de oameni.
— Gangua, cheamă-i încoace pe toți — Ramesh dădea dispoziții ca un comandant înaintea luptei. Pînă nu începe ploaia, trebuie să căram snopii în hambare și să isprăvim de secerat ultima palmă de loc. Toată lumea — bărbați, femei și copii — să pună mîna pe seceri și să vină repede pe cîmp.

— Păi cum să nu? Doar nu îți-e dat să asții la asemenea scene în fiecare zi! O splendoare de moment culminant pentru filmul meu!

— O, ce fîe și cu cineștiși! Așa! — își zise Ramesh în gînd. — El privea vialte din lunul lor. De e tot una dacă te naști sau mori, decă e secolă sau mîndale, dacă recolta e distrusă de erșia soarelui sau dacă e luată de ape — ca le pasă! El alibi știu: să invite aparatul în căutare unui moment 'cuminant.

— Bine, dar parcă sponesi înainte că momentul culminant al filmului va fi scena în care eroul își părăsește tractorul și cu cîntecul pe buze își urmează iubita! — spuse Ramesh oarecum ironic.
— Acum totul s-a schimbat, totul. Punctul culminant va fi această scenă.
— Un adevărat torenț se prăvăli din cer. Reflectoarele se stînsară. Rînd pe rînd, becurile lor înfierbîntate, alinse de stropii reci, se sporsă cu zgomot.
— Deodată, liniștea fu curmată de un strigăt:
— Ramesh-bapu, crește apa riului!
— Pentru eventualitatea unei inundații, Ramesh pregătise sacii cu nisip.
— Adunăți oamenii, toată lumea să vină să care sacii pe mal! — strigă el. Vin și eu îndată.
— La o scîpăraze a fulgerului, Ramesh îi zări ceva mai la o parte pe Asha și pe Dip stînd de vorbă.

— Du-te acasă, Asha! Du-te și dumneasta, domnule Dip! Scoate-ți calaballul din curții și mută-te în casa noastră. De rest o să abă grijă oamenii mei. Acum nu mai e de glumă și în nici un caz nu mai poate fi vorba de o scenă pentru film! dumile! — strigă Ramesh în bezna. Glasul lui țîdo o ușoară gelozie.
— Cînd ajunse la riu, Ramesh văzu că apa rupsese digul. Suvoii nestăvilii se revărsă peste mal. Oamenii, care pînă mai adineuri munciseră cu albia inimă la secerat, cărau acum spre riu sacii cu nisip ca să aslupe breșă digului.
— Deodată, la lumina fulgerului, Ramesh îi zări pe Dip printre cei ce cărau sacii.
— Ce faci aici, domnule Dip? — strigă el mirat. — Pleacă, pleacă de aici! Dacă îți se întimplă ceva, tei eu o să fiu de vină!
— Dar în clipa aceea cineva se apropiă de Ramesh strigînd:
— Ramesh-schib, s-a mai spari digul într-un loc!

— Și oamenii se puseră pe lucru cu și mai multă înverșunare. În bezna de nepătruns, ei eu luptă eroic împotriva stîlției pînă la ivirea zorilor. Spre dimineață, ploaia se mai potoli. Isprăvind lucrul, oamenii începură să se împărieșie pe la casele loa

SUSHIL SARKAR (India)

Compoziție

DECLARAȚIA COMUNĂ ROMÎNO-INDONEZIANĂ

cu privire la vizita de stat în Indonezia a președintelui Consiliului de Stat al R. P. Romîne, Gheorghe Gheorghiu-Dej, și a președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer

(Urmare din pag. 1-a)

Cele două guverne sînt de părere că, paralel cu elaborarea tratatului de dezarmare generală și totală, care este problema principală, ar fi utilă adoptarea imediată a unor măsuri îndreptate spre slăbirea încredințării internaționale. În acest sens ele subliniază importanța creării unor zone demilitarizate în diferite regiuni ale lumii, se pronunță împotriva răspîndirii armelor nucleare, pentru renunțarea la folosirea lor și pentru lichidarea bazelor militare de pe teritorii străine. Existența unor zone de pace și bună vecinătate, în cadrul cărora popoarele ar colabora într-o atmosferă de încredere și securitate, ar exercita o influență pozitivă asupra întregii situații internaționale. În legătură cu aceasta, guvernul indonezian apreciază inițiativa și contribuția guvernului romîn, îndreptate spre crearea unei zone de pace și prietenie în regiunea Balcanilor și Mării Adriatice.

Ambele guverne condamnă imperialismul și colonialismul sub toate manifestările lor, inclusiv neocolonialismul, și se angajează să depună eforturi în vederea aplicării rapide și efective a rezoluției O.N.U. din 14 decembrie 1960, spre a se pune pretutindeni capăt colonialismului, în interesul păcii și progresului omenirii. Cele două guverne și-au exprimat sprijinul lor deplin față de lupta dreaptă a popoarelor din țările coloniale și dependente, care luptă încă pentru libertate și independența lor națională.

Ambele guverne apreciază că forțele sociale care în prezent luptă împotriva colonialismului și imperialismului — forțe ale păcii și progresului — denumite de către partea indoneziană „nolle prole ascendentē”, joacă un rol important în relațiile internaționale.

Acum, cînd lupta pentru Iranul de vest se apropie de un sfîrșit victorios, președintele Republicii Indonezia a exprimat recunoștința guvernului său față de guvernul Republicii Populare Romine pentru sprijinul ferm acordat de acesta revendicării juste a indoneziei de a-și redobîndi această parte integrantă a teritoriului ei. Exprimînd sentimentele de simpatie și solidaritate pe care poporul romîn le nutrește față de poporul indonezian, conducătorii de stat din Romînia salută cu satisfacție încheierea cu succes și aplicarea acordului cu privire la Iranul de vest, fiind conșinși, așa cum a fost întotdeauna, că lupta de eliberare a acestui teritoriu indonezian se va încheia cu o deplină victorie, prin reintegrarea lui la patria-mamă.

Interesele asigurării păcii în Europa și în întreaga lume impun lichidarea rămășițelor celui de-al doilea război mondial. În legătură cu aceasta, cele două guverne sînt de părere că problema germană trebuie să fie soluționată pe calea tratativelor pașnice și că orice rezolvare cu succes trebuie să pornească de la acceptarea faptului că există cele două Germanii, cu frontierele lor actuale. Ambele părți consideră că o necesitate urgentă încheierea tratatului de pace cu Germania și, pe această bază, rezolvarea în mod pașnic a problemei Berlinului occidental, prin transformarea lui într-un oraș liber, neutru, demilitarizat, cu accesul liber și garantat. Ambele guverne și-au exprimat speranța că prin aceasta, și prin eforturi pașnice similare, poporul german își va atinge treptat scopul său final — reunificarea.

Guvernele romîn și indonezian sînt de părere că, pentru a putea să-și îndeplinească pe deplin rolul în problemele mondiale, O.N.U. trebuie să fie adaptată la actualul raport de forțe existent în lume. Ambele părți au subliniat din nou că, în interesul unei funcționări corespunzătoare și pentru a întări prestigiul și autoritatea O.N.U., Republicii Populare Chineze trebuie să se acorde locul său legitim în această organizație.

Cele două guverne sînt de părere că poporul cuban, asemenea oricărui altor națiuni suverane, are dreptul cel mai deplin de a-și hotărî singur propriul său destin, pe baza propriilor sale convingeri, fără vreun amestec străin sau amenințări, sub orice formă sau manifestări.

Guvernele romîn și indonezian subliniază însemnătatea deosebită a unei dezvoltări nestingerite a colaborării economice și a schimburilor comerciale internaționale, pentru promovarea progresului economic și a bunăstării popoarelor, în interesul păcii. Ele se pronunță în favoarea convocării unei conferințe mondiale pentru problemele comerțului, în cadrul căreia să se dezbată problema creării unei organizații comerciale internaționale care să cuprindă toate regiunile și țările din lume, fără nici un fel de discriminare.

Cele două părți salută cu satisfacție faptul că în ultimii ani relațiile dintre Republica Populară Romînă și Republica Indonezia au continuat să se dezvolte favorabil. Prin „Protocolul cu privire la desfășurarea și dezvoltarea în continuare a colaborării economice și tehnice între Republica Populară Romînă și Republica Indonezia”, semnat azi, cei doi președinți:

constată cu satisfacție că principiile și hotărârile prevăzute în protocolul semnat la București la 5 iunie 1961 sînt în curs de aplicare și că Comisia permanentă mixtă guvernamentală romîno-indoneziană a convenit asupra livrării pe bază de credit din Romînia, a proiectelor, mașinilor și utilităților, precum și asupra acordării de asistență tehnică pentru a sprijini Republica Indonezia să realizeze următoarele obiective — o rafinărie de țitei de 1.500.000 tone anual, reactivarea, explorarea și exploatarea unor cîmpuri petrolifere din Java, livrarea a 2.100 vagoane de marfă și vagoane cisterne, precum și a altor utilaje; consideră că există noi posibilități de colaborare economică și tehnică între cele două țări, cu scopul de a utiliza eficient resursele naturale ale Indoneziei, inclusiv petrol, minerale și alte surse naturale, în condiții reciproce avantajoase și pe baza împărțirii producției obținute;

animată de dorința largirii continue a relațiilor economice dintre cele două țări, trasează Comisiei permanente mixte guvernamentale romîno-indoneziane sarcina de a elabora la sesința următoare un acord de colaborare economică și tehnică între cele două țări, pentru obiectivele menționate mai sus, precum și de a studia și a elabora propuneri pentru realizarea de noi forme și obiective de colaborare economică și tehnică.

Tot astăzi, în scopul intensificării și largirii în ambele sensuri a comerțului între cele două țări a fost semnat un acord comercial de durată pe anii 1963—1965.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine, Gheorghe Gheorghiu-Dej, a invitat pe președintele Republicii Indonezia, dr. Sukarno, să viziteze din nou Republica Populară Romînă. Invitația a fost acceptată cu plăcere.

Guvernul Republicii Populare Romine și guvernul Republicii Indonezia își exprimă convingerea că vizita în Republica Indonezia a președintelui Consiliului de Stat, Gheorghe Gheorghiu-Dej, și a președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, și a celorlalți demnitari romîni, discuțiile cordiale purtate și documentele semnate reprezintă o contribuție importantă la dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie și colaborare dintre cele două țări, în interesul popoarelor romîn și indonezian și al cauzei păcii și colaborării internaționale.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Președintele Republicii Indonezia
DR. SUKARNO

Plecarea înalților oaspeți romîni din Djakarta

(Urmare din pag. 1-a)

diplomatice și de la membrii ambasadei romine.

Apoi comandantul gîrzi de onoare a prezentat raportul, după care tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și dr. Sukarno au trecut în revistă garda de onoare.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej s-a apropiat de microfon rostind o cuvîntare de rămas bun.

Nu luăm astăzi rămas bun după o sedere de 11 zile în Indonezia, a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. În tot timpul cît am vizitat frumoasa dv. țară, am simțit că ne aflăm între prieteni adevărați și sinceri. Tinem să vă exprimăm cele mai calde mulțumiri și recunoștințe noastră pentru atenția cu care am fost înconjurat de președintele Sukarno și de colaboratorii săi, de reprezentanții organizațiilor obiștuite, de opinia publică. Am putea spune că am trăit aceste zile mereu împreună, aproape unii de alții, conșinși de marea importanță pe care o au pentru buna înțelegere și concurență între popoarele contactate personalmente între conducătorii de stat. Vor rămîne de neuitat pentru noi întîlnirile cu populația din Djakarta, Djatiluhur, Bogor, Bandung, Djokjakarta, Den Pasar, Tampaksiring. Căldura cu care am fost pretutindeni întîmpinați ne-a făcut să simțim cît de puternic bate inima indonezianilor pentru prietenia cu poporul nostru.

Am avut, a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, convorbiri rodnice desfășurate într-o atmosferă de prietenie și înțelegere deplină în problemele internaționale la ordinea zilei și în problemele relațiilor dintre Romînia și Indonezia. Rezultatele acestor convorbiri au fost cuprinse în Declarația comună romîno-indoneziană, în Protocolul cu privire la desfășurarea și dezvoltarea în continuare a colaborării economice și tehnice între Romînia și Indonezia și în acordul comercial de durată între țările noastre pe perioada 1963—1965. Președintele Consiliului de Stat a arătat că toate acestea deschid noi perspective pentru dezvoltarea relațiilor politice, economice, culturale între statele și popoarele noastre.

Nu cu prea mulți ani în urmă, Romînia și Indonezia erau țări la care depărtarea geografică dintre ele se făcea serios simțită, romînii și indonezianii știau încă puțin unii despre alții, iar călătoriile erau mai aveau o notă exotice. Acum însă, nu numai că s-a realizat o tot mai profundă cunoaștere reciprocă, dar s-a statornicit o colaborare strînsă, căreia vizita oaspeților romîni, rezultatele ei cuprinse în Declarația comună romîno-indoneziană și-au deschis noi și importante posibilități de adîncire și largire, în interesul ambelor popoare, al cauzei păcii și colaborării internaționale.

În cuvîntarea sa de răspuns, președintele Republicii Indonezia, dr.

Sukarno, și-a exprimat regretul că președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine, Gheorghe Gheorghiu-Dej, și persoanele care-l însoțesc nu au putut sta în Indonezia mai mult de 11 zile. În timpul vizitei lor, a arătat președintele Sukarno, conducătorii romîni nu au putut vedea de cît o parte din pămîntul indonezian și din locuitorii săi. În acest scurt rîstimp totuși „ați fost martori pretutindeni cum sute de mii de indonezieni v-au salutată cu lozinka Miercele (libertate). Poporul indonezian știe că libertatea este, de asemenea, lozinka dv. și a poporului romîn”, a subliniat președintele Sukarno. Indonezia și Romînia, a spus în continuare dr. Sukarno, „fac parte amîndouă din rîndurile forțelor care s-au trezit la viață pe arena istoriei, din rîndurile popoarelor care luptă pentru libertate, prosperitate și pace”.

Dr. Sukarno a declarat că „glasul prieteniei dintre popoarele noastre nu este un glas artificial. El nu va amuți nicodată”. Vizita conducătorilor romîni a slujit la întărirea acestor legături de prietenie.

Președintele Indoneziei a comparat prietenia romîno-indoneziană cu „un curcubeu alcătuit din idealuri și idei comune formînd o punte peste întinderile oceanelor și ale continentului asiatic, întinderi care ne separă”.

„Dragi prieteni, în curînd ne vom întîlni din nou, umăr la umăr, într-o lume nouă și mai bună”.

Au fost înțonate imnurile de stat ale Republicii Indonezia și Republicii Populare Romine. În timpul întîlnirii imnurilor s-au tras 21 de salve de salut.

Președintele Sukarno i-a însoțit pe tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Ion Gheorghe Maurer pînă la avion, unde și-au luat un călduros rămas bun. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej s-a îmbrățișat cu dr. Sukarno. Apoi oaspeții romîni s-au urcat în avion care și-a luat zborul. Avionul a fost însoțit pînă la frontiera de stat a Indoneziei de o formație de avioane militare ale forțelor armate ale Republicii Indonezia.

Nu cu prea mulți ani în urmă, Romînia și Indonezia erau țări la care depărtarea geografică dintre ele se făcea serios simțită, romînii și indonezianii știau încă puțin unii despre alții, iar călătoriile erau mai aveau o notă exotice. Acum însă, nu numai că s-a realizat o tot mai profundă cunoaștere reciprocă, dar s-a statornicit o colaborare strînsă, căreia vizita oaspeților romîni, rezultatele ei cuprinse în Declarația comună romîno-indoneziană și-au deschis noi și importante posibilități de adîncire și largire, în interesul ambelor popoare, al cauzei păcii și colaborării internaționale.

Luna prieteniei ROMINO-SOVIETICE

Conferințe, simpozioane, seri literare

Sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice a prilejuit vineri în Capitală și în țară numeroase manifestări.

În aula Facultății de filologie a Universității din București, A. P. Stein, dramaturg, laureat al Premiului de stat, membru al delegației Asociației de prietenie sovieto-romine care ne vizitează țara, a avut o întîlnire cu profesorii și studenții ai facultății.

La Casa prieteniei romîno-sovietice s-a deschis ciclul de conferințe „Marea familie a republicilor sovietice construite comunist” cu simpozionul „R. S. F. S. R. în anul 1960”. Au luat cuvîntul cu acest prilej Roman Moldovan, prim-vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, și ing. Oliviu Rusu, vicepreședinte al Consiliului național al inginerilor și tehnicienilor.

La Casa de cultură a tineretului „16 Februarie” din Capitală a avut loc o seară literară intitulată „Poetii noștri cîntă prietenia romîno-sovietică”, susținută de un grup de studenți de la Institutul de teatru „I. L. Caragiale”. Despre succesele U.R.S.S. în domeniul zborurilor cosmice în grup a vorbit la Casa de cultură a tineretului „30 Decembrie” I. C. Singorzeanu, cercetător al Observatorului astronomic al Academiei R. P. Romine.

Conferințe și simpozioane pe teme privind realizările oamenilor sovietici în dezvoltarea științei și culturii au avut loc în regiunea Crișana la peste 160 de cămine culturale și colțuri roșii ale G.A.C.-urilor.

„Librăria noastră” din Suceava a organizat un bazar al cărții sovietice, unde au fost expuse noutăți editoriale — politice, tehnice și beletristice — în original sau în tra-

ducere. La biblioteca raională Cîmpulung Moldovenesc a avut loc o seară literară cu tema „Construcții comunistului ogîndiți în literatura sovietică”.

Peste 5.000 de muncitori, pescari, colectivști și mecanicizatori din Tulcea, Sulina, Hirsova și Negru Vodă au luat parte la adunări consacrate Lunii prieteniei romîno-sovietice.

Delegația Asociației de prietenie sovieto-romine, continuîndu-și călătoria prin țară, a vizitat la Cluj Uzina de pielărie și încălțăminte, filiala Academiei R. P. Romine, Clinica chirurgicală, Direcția de sistematizare, arhitectură și proiectarea construcțiilor, grădina botanică, complexul social studentesc și expoziția regională.

Seara, oaspeții sovietici s-au întîlnit cu oamenii muncii din Cluj, la Casa prieteniei romîno-sovietice.

Vineri, în continuarea călătoriei, membrii delegației au vizitat o serie de complexe turistice și obiective industriale din regiunea Bacău — Lacu Roșu, Cheile Biceazului, Uzina hidroelectrică „V. I. Lenin” și au făcut o plimbare de agrement pe lacul de acumulare. Seara au participat la un spectacol de folclor dat la Teatrul de stat din Bacău.

Ansambliul Teatrului de stat de miniaturi din Leningrad, sub conducerea lui Arkadi Raikin, artist al poporului din R.S.F.S. Rusă, a prezentat vineri seara, pe scena Teatrului Național „Vasile Alecsandri”, ultimul spectacol în orașul Iași. Publicul spectator a aplaudat cu multă căldură măiestria interpretativă a lui Arkadi Raikin și a colaboratorilor săi.

(Agerpres)

Sosirea în Capitală a președintelui și a unor membri în Consiliul Camerei de Comerț din Londra

În legătură cu aproapata deschidere a expoziției industriale britanice din București a sosit în Capitală lordul Kilmarnock, președintele Camerei de Comerț din Londra, însoțit de domnii Hore și Beck, membri în Consiliul Camerei de Comerț din Londra.

Cu acest prilej, președintele Camerei de Comerț a R. P. Romine a oferit joii un dineu în saloanele restaurantului Athénée Palace.

În cursul dimineții de vineri, lordul Kilmarnock însoțit de domnii Hore și Beck au fost primiți la conducerea Camerei de Comerț a R. P. Romine.

Semnarea Convenției sanitare veterinare între R. P. Romînă și Belgia

La 12 octombrie a avut loc la Ministerul Afacerilor Externe semnarea Convenției sanitare veterinare între guvernul R. P. Romine și guvernul Regatului Belgiei.

Din partea romînă, Convenția a fost semnată de Virgil Gligor, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, iar din partea belgiană de Honoré Cambier, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Belgiei în R. P. Romînă.

La semnarea Convenției au fost prezenți Gheorghe Fele, adjunct al ministrului afacerilor externe, Pavel Babuci, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R. P. Romine în Belgia, precum și funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, Consiliul Superior al Agriculturii, Ministerul Comerțului Exterior.

Au fost prezenți, de asemenea, membri ai Legației Belgiei la București.

de Comerț a R. P. Romine a oferit joii un dineu în saloanele restaurantului Athénée Palace.

În cursul dimineții de vineri, lordul Kilmarnock însoțit de domnii Hore și Beck au fost primiți la conducerea Camerei de Comerț a R. P. Romine.

Signarea Convenției sanitare veterinare între R. P. Romînă și Belgia

La 12 octombrie a avut loc la Ministerul Afacerilor Externe semnarea Convenției sanitare veterinare între guvernul R. P. Romine și guvernul Regatului Belgiei.

Din partea romînă, Convenția a fost semnată de Virgil Gligor, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, iar din partea belgiană de Honoré Cambier, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Belgiei în R. P. Romînă.

La semnarea Convenției au fost prezenți Gheorghe Fele, adjunct al ministrului afacerilor externe, Pavel Babuci, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R. P. Romine în Belgia, precum și funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, Consiliul Superior al Agriculturii, Ministerul Comerțului Exterior.

Au fost prezenți, de asemenea, membri ai Legației Belgiei la București.

UFA - 1962

NOTE DE DRUM DIN BASKIRIA

Arcuri de triumf pentru sărbătorirea viitorului

Înconjurați de cele două rîuri — Ufa și Belala — ca într-o îmbrățișare caldă, capitala Baskiriei te salută cu zecile și zecile de macarale ce se înalță deasupra șantierelor, a domoanor arcuri de triumf pentru sărbătorirea viitorului.

Construcțiile sînt astăzi unul dintre aspectele cele mai caracteristice ale Ufei. În fiecare zi, pe străzile ei se inaugurează ba un bloc nou, ba o școală, un club sau cinematograful. Tradiționala „Novoselie” — sărbătorirea locuinei noi — se mută, seară de seară, dintr-o parte a orașului în alta.

Tov. Ramazanov, președintele Unității zărierilor din Baskiria, gazda noastră, ne-a condus pe străzile Ufei ca să ne arate ceea ce el numește: „prosperele daruri ale comunismului”.

În clădirea impunătoare a noii tipografii unde și început să se tipărească în trei limbi — baskiră, țărănească și rusă — cărți și reviste. Institutul de prelucrare a petrolului, în parte încă înconjurat de schele, cunoaște de pe acum animația începutului de an școlar, întreprins de mii de studenți. Printre ei — romîni, cehoslovaci, chinezi, vietnamezi etc. La noul spital, cu clădirea lui somptuoasă înconjurată de verdețuri, se poate constata grija pentru formarea și specializarea unui număr tot mai mare de cadre.

(Mi-am notat câteva cifre: Ufa are în prezent paluzeci de spitale și peste 2.300 de medici, la o populație de 650.000 de locuitori; asta înseamnă un medic la mai puțin de 300 de locuitori. Deocamdată, căci pînă la 1965 numărul de medici se va dubla).

Din merginea Ufei, cartierelor noi cu

blocuri mari, svelte și luminoase, se extind cu un ritm pînă la 160.000 de metri pătrați (ați se construiește anual) — umdușe cu vechiul oraș industrial Cornikovsk care, pînă mai ieri, se găsea undeva, la vreo cincisprezece kilometri depărtare. Gardele ne-au înfîlșat plastic vilitorul Ufei vorbindu-ne despre aerodrom. „După toate probabilitățile, el va fi așezat pe cel mai mare, mai modern și frumos hotel din Baskiria”, spune glumind, tov. Ramazanov.

„De — continuă el, văzînd nedumerirea noastră — pe locul aerodromului, pînă departe în zare, peste doi-trei ani vor fi blocurile înalte și bulevardele noului oraș Ufa...”

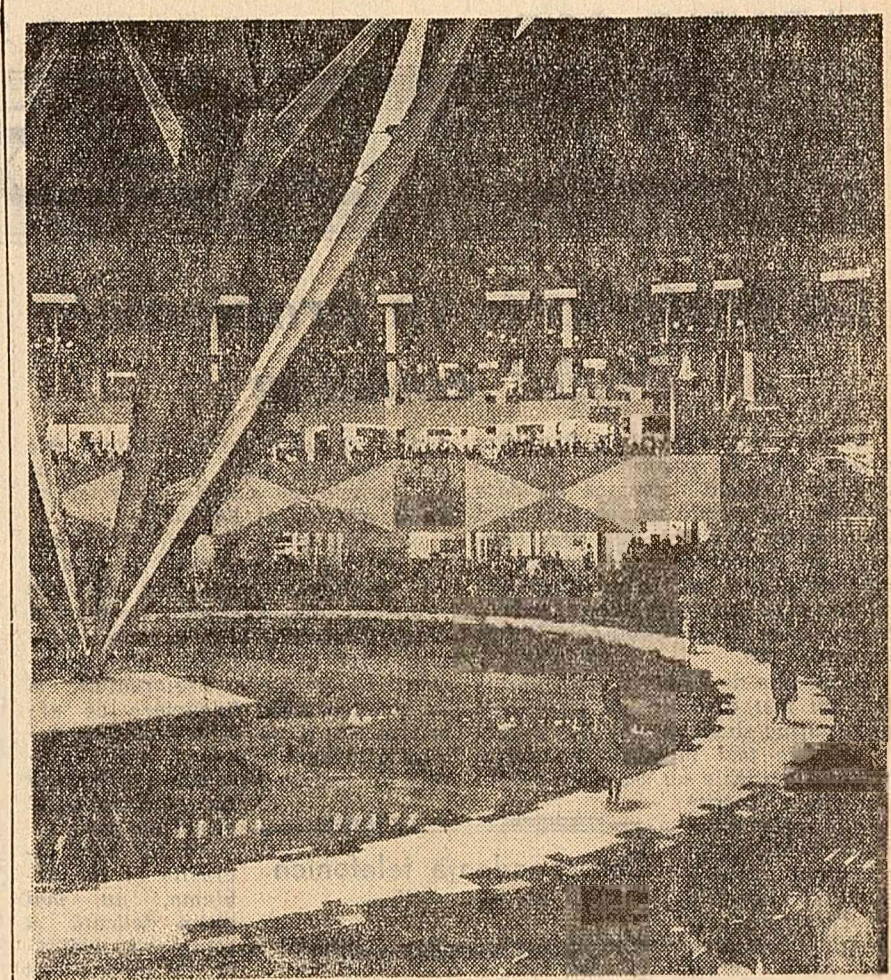
Oraș al florilor, al tineretului

Se pare că baskirii au o dragoste deosebită pentru florii. Străzile noi ale Ufei se deschid larg pentru a face loc în mijlocul lor peluzelor cu verdețuri și straturilor cu stînjinași. Prutulindeni unde înainteză, construcțiile sînt urmate de flori. Există și o sărbătoare tradițională a florilor care și anul acesta a umplut orașul și parcurile lui cu mireasma și cîntec.

Mi-am notat în carnet: „Ufa — oraș al florilor”. Der Semion Semionovici, primul secretar al comitetului organizator de partid, are o altă părere: „Ufa o oraș al tineretului” — spune el și ne-o dovedește cu ajutorul statistic. Mai mult de jumătate din numărul locuitorilor orașului sînt tineri, cu vîrsta medie de douăzeci și cinci de ani. Naștăratea e aci în continuă creștere. Așa se face că an de an crește și numărul școlilor.

Văzusem în cursul dimineții pe bulevarul Lenin grupuri de elevi cu buchețe de flori. Se pare că în oraș poposita primăvara. Era prima zi de școală. Micii cetățeni ai Ufei au de pus florice, ca un prinos de recunoștință, la soclul stătuiei lui Lenin, sau în parcul orașului, la monumentul otstulului-erou Matrosov, care a trăit cîndva pe aceste meleaguri.

Semion Semionovici era emoționat. Purta în priviri simțimîntul de duioșie pe care îl găsea înoldeaua o înflăcîre cu copiii. Abia sosisse de

În prima zi, la Pavilionul de mostre

(Foto : Agerpres)

Deschiderea celui de-al IV-lea Pavilion de mostre

(Urmare din pag. 1-a)

frumos stilizată, vor avea loc seară de seară parăzi ale modei anului 1963. Alle modele de îmbrăcăminte sînt prezentate în standuri la nivelele superioare.

La primul nivel al pavilionului, industria alimentară expune circa 1.300 de articole de panificație, mîncîri, mezeluri și conserve de tot felul, produse zaharose, lactate și de pescărie, băuturi, țigări și numeroase articole cosmetice.

Cal de-al doilea nivel este destinat altor produse ale industriei ușoare. Aici se pot vedea 3.000 de modele noi de textile, printre care materialele satinate din fire fine de bambac și fire sintetice, imprimări și țesături din lin, clasăp, lînă, mătase, țesături țanazeli, sticle de mobilă. Tot în această parte a pavilionului se mai află peste 2.200 de modele noi de tricotate, din care se remarcă cele din fire sintetice, 1.500 de noi modele de încălțăminte și marochinării, un bogat sortiment de cravate, precum și numeroase articole de galanterie.

Privirea vizitatorilor este atrasă și de produsele sectorului de aparate electrice de uz casnic. Printre expozite se remarcă nolle țipuri de aparate de radio, frigiderule cu ab-

sorbite „Fram”, mașini de spălat și de cusut electrice, fiare de călcat cu regulator de temperatură etc.

Este prezentată de asemenea o largă gamă de articole din masa plastică, articole metalice de uz casnic și de sport, aragaze moderne cu ecranuri de control, jucării, lacuri și vopsele, coloranți și alte produse chimice, rechizite școlare, instrumente muzicale, discuri de patfon etc. Unele din ele sînt fabricate de întreprinderi ale industriei republicane, altele de unități ale industriei locale și Truștii central al gospodăriilor agricole de stat.

Sutele de obiecte de artizanat: broderii, covace, bibelouri, îmbrăcăminte cu motive naționale stilizate, mobilă rustică dovedesc măiestria membrilor coopejativelor meșteșugărești.

În preajma pavilionului sînt amenajate 22 de chioscuri din material plastic, unde se vînd diverse produse alimentare, industriale și artizanale de artizanat, precum și o chioșc pentru vânzarea și obținerea cu o stampă specială a mărcilor poștale emise cu ocazia deschiderii celui de-al IV-lea Pavilion de mostre.

Pavilionul poate fi vizitat zilnic între orele 10—14 și 16—20, iar dumineca între orele 9—20. (Agerpres)

Aniversarea unei formații artistice a forestierilor

Ansambliul artistic „Țapina” de la Intreprinderea forestieră Nechoiu, cea mai veche formație artistică a muncitorilor din întreprinderile economice forestiere, a împlinit 17 ani de activitate. Ansamblul cuprinde o orchestră, brigadă artistică de agitație, formație de teatru, soliști vocali și instrumentiști.

În cei 17 ani ansamblul a prezentat 640 de spectacole din care peste 200 de teatru. În acest timp membrii ansamblului au făcut 300 de deplasări în 50 de centre muncitorești și exploatari forestiere. La spectacolele lor au asistat peste 320.000 de persoane.

UFA - 1962

NOTE DE DRUM DIN BASKIRIA

Arcuri de triumf pentru sărbătorirea viitorului

Înconjurați de cele două rîuri — Ufa și Belala — ca într-o îmbrățișare caldă, capitala Baskiriei te salută cu zecile și zecile de macarale ce se înalță deasupra șantierelor, a domoanor arcuri de triumf pentru sărbătorirea viitorului.

Construcțiile sînt astăzi unul dintre aspectele cele mai caracteristice ale Ufei. În fiecare zi, pe străzile ei se inaugurează ba un bloc nou, ba o școală, un club sau cinematograful. Tradiționala „Novoselie” — sărbătorirea locuinei noi — se mută, seară de seară, dintr-o parte a orașului în alta.

Tov. Ramazanov, președintele Unității zărierilor din Baskiria, gazda noastră, ne-a condus pe străzile Ufei ca să ne arate ceea ce el numește: „prosperele daruri ale comunismului”.

În clădirea impunătoare a noii tipografii unde și început să se tipărească în trei limbi — baskiră, țărănească și rusă — cărți și reviste. Institutul de prelucrare a petrolului, în parte încă înconjurat de schele, cunoaște de pe acum animația începutului de an școlar, întreprins de mii de studenți. Printre ei — romîni, cehoslovaci, chinezi, vietnamezi etc. La noul spital, cu clădirea lui somptuoasă înconjurată de verdețuri, se poate constata grija pentru formarea și specializarea unui număr tot mai mare de cadre.

(Mi-am notat câteva cifre: Ufa are în prezent paluzeci de spitale și peste 2.300 de medici, la o populație de 650.000 de locuitori; asta înseamnă un medic la mai puțin de 300 de locuitori. Deocamdată, căci pînă la 1965 numărul de medici se va dubla).

Din merginea Ufei, cartierelor noi cu

tori și raționalizatori. Anul trecut, de pildă, ca urmare a raționalizării, refinării și obținut economii în valoarea de două milioane de ruble.

„Ne-am oprit la un tablou de comandă care dirijează un șir de instalații pentru creșterea în sălă se află doar doi muncitori, cu rigle de calcul în buzunarele de la piept ale halatelor albastre. El

ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI

DE PESTE HOTARE

La tratativele în problemele Pieței comune

Luni au fost reluate la Bruxelles negocierile în problema aderării Angliei la Piața comună. De data aceasta, discuțiile urmează să aibă un caracter diferit de cele precedente: sunt prevăzute șase sesiuni de câte două sau trei zile, întrerupte cu perioade pentru gândire și puneri la punct, ce se vor prelungi până în ianuarie 1963.

După data de 5 august, când discuțiile au fost amânate, au intervenit prea puține elemente noi. Din partea celor șase țări membre ale Pieței comune, pozițiile nu s-au schimbat: ele rămân patriotice acordării unui regim preferențial accentuat pentru produsele agricole ale Commonwealth-ului britanic;

Coroșpondență telefonică din Bruxelles

englezi, ale căror legume și cereale, având un preț mai ridicat decât pe continent, sunt amenințate de concurența franceză și italiană. De asemenea, și în sens invers, amenințarea concurenței britanice pentru asemenea produse industriale cum sunt zincul, plumbul și aluminiul pe piața celor șase, va da, desigur, loc unor dezbateri foarte înverșunate.

Acestea sunt cîteva probleme esențiale supuse negocierilor care au reinceput la Bruxelles. Ele sînt domeniul, deopotrivă, al de aspectele tehnice. După cum se știe, aderarea Angliei la Piața comună ar avea importante implicații politice, legate mai ales de contradicțiile occidentale exprimate prin linia politică a axei Paris-Bonn. De altfel, în prezent la Bruxelles se pune întrebarea în ce măsură criza politică din Franța nu va constitui încă o frînă pentru desfășurarea noilor negocieri. Atmosfera în care se duc tratativele de la Bruxelles este o nouă dovadă că Piața comună și, în genere, așa-zisa „integrare” vest-europeană constituie sursa unor fricțiuni și ciocniri crescînde între partenerii atlantici.

În Belgia, ca și în alte țări occidentale, în rândurile opiniei publice iubitoare de pace se întărește convingerea că dezvoltarea comerțului internațional, fără bariere și discriminări, corespunde intereselor generale.

JEAN-LOUIS ESCH

Guvernul brazilian a hotărât să extindă comerțul cu țările socialiste

RIO DE JANEIRO 12 (Agerpres). — Guvernul brazilian a hotărât să extindă comerțul Braziliei cu țările socialiste. Primul ministru a însărcinat persoane competente să traducă în fapt această hotărîre a guvernului. Într-un document difuzat ziariștilor de către Ministerul Afacerilor Externe al Braziliei se spune că piețele țărilor socialiste pot ușura situația grea care s-a creat în domeniul comerțului exterior al țării, în primul rînd din cauza reducerii simțitoare a prețurilor la principalele mărfuri de export braziliene.

Economia țărilor socialiste, se spune în documentul difuzat de Ministerul Afacerilor Externe, crește în ritm rapid. În ultimii ani comerțul Braziliei cu țările socialiste a crescut aproape de trei ori. Brazilia poate dubla volumul schimburilor comerciale cu aceste țări.

În încheiere în document se subliniază: „Noi dorim să extindem comerțul. Noi considerăm că se poate de rezonabil că partea importantă a lumii pe care o alcătuiesc țările socialiste gîndește la fel ca și noi. Divergențele ideologice și modul de viață diferit nu trebuie să împiedice dezvoltarea comerțului în care sînt interesate ambele părți.”

Bandeles agresoare silite să se retragă din Yemen

SANAA 12 (Agerpres). — Agenția M.E.N. anunță că la frontierele de nord și de sud ale Yemenului au continuat luptele între trupele guvernamentale și bandeles de mercenari care au pătruns pe teritoriul țărilor din Arabia Saudită. Unități ale armatei Republicii Yemen au supus tirului de artilerie trupele invadatoare, iar aviația a bombardat trupele mercenare care au atacat la frontiera de nord. Ciocniri militare au avut loc și în partea de est a țării, în apropierea localității Maarib. Agenția M.E.N. subliniază că detașamentele de mercenari au suferit pierderi considerabile în oameni, muniții și arme. Ele au fost dispersate și nevoite să se retragă dincolo de frontiere, în Arabia Saudită.

Postul de radio Sanaa anunță că în ultimele două zile în Yemen au avut loc numeroase demonstrații ale populației în sprijinul guvernului republican. Membri a numeroase triburi, purtînd steaguri ale republicii și portrete ale ministrilor, au demonstrat pe străzi scandînd lozinci antiimperialiste. La Sanaa, în fața demonstrațiilor, a luat cuvî-

Reprezentanții ai triburilor din Yemen asigurîndu-și pe primul ministru As-Sallal de sprijinul lor.

În Vietnamul de sud se intensifică lupta împotriva regimului diemist

SAIGON 12 (Agerpres). — Forțele patriotice din Vietnamul de sud își intensifică lupta împotriva regimului dictatorial al lui Ngo Dinh Diem. Astfel, potrivit rețetelor agenției „Elberarea”, în ultimele două luni forțele patriotice au distrus 101 „sate strategice”, 420 km de fortificații, 291 posturi de observare și numeroase lagăre de concentrare. În luptele care au avut loc între forțele patriotice și armata dictatorului comandată de militari americani au fost omorîți și răniți 10 459 de diemisti, iar 2 040 au fost făcuți prizonieri. De asemenea, au fost capturate 2 000 de arme, au fost doborîte 11 avioane de luptă, iar alte 21 au fost avariate. De partea paștrilor au trecut 4 176 de soldați diemisti și 650 de militari ai așa-zisei „găzii civile”.

Cui servește finanțarea „operațiunilor O.N.U.” în Congo

NEW YORK 12 (Agerpres). — Luînd cîntinul în cadrul discuțiilor pe marginea proiectului de buget pe anul 1963 în Comitetul nr. 5 al Adunării Generale a O.N.U., reprezentantul U.R.S.S., M. P. Cernisev, a spus: Organizația Națiunilor Unite cheltuiește în fiecare lună peste 11 milioane de dolari pentru așa-zisele „operațiuni” în Congo. Prin eforturile ulterioare coloniale, Organizația Națiunilor Unite a fost atrasă în operațiuni costisitoare al căror scop unic este de a întări pozițiile imperialiștilor în centrul Africii, de a dezmembra Congo și de a împiedica unificarea lui. Delegația sovietică, a declarat el, obiectează și va vota împotriva finanțării „operațiunilor” din Congo.

Ședința Biroului Politic al P. C. Francez

PARIS 12 (Agerpres). — Într-o declarație a Biroului Politic al P.C. Francez se arată că de Gaulle, insistînd să se țină referendumul, scotează să obțină întreaga libertate de acțiune nu numai pentru a modifica forma de alegere a șefului statului și a-și asuma puterea absolută, dar și pentru continuarea și adîncirea politicii care contravine în toate domeniile intereselor întregului popor francez.

Biroul Politic al P. C. Francez salută organizațiile P. C. Francez, S.P.O., partidului socialist unificat, partidului radicalilor și radical-socialiștilor și ale celorlate uniuni democratice care în multe regiuni ale țării acționează în comun, îndemnînd poporul să respingă proiectul lui de Gaulle.

„În Portugalia se pregătește o furtună și nimic nu o poate preîntîmpina”

Revista burgheză italiană „PUNTO” a publicat un amplu articol, care oglindește creșterea opoziției față de regimul lui Salazar în Portugalia. „Vara anului 1962 — scrie revista — a fost o vară extrem de „herbinte” pentru Salazar. După marile demonstrații din luna mai, guvernul portughez a reușit cu greu să arunce un val al tăcerii asupra tuturor evenimentelor ce s-au desfășurat în țară. Unele știri dramatice au pătruns totuși prin acest val și ele confirmă că în Portugalia se pregădește o furtună și că nimic nu o poate preîntîmpina”.

Studentii în luptă...

„Guvernul portughez a fost nevoit să grăbească încheierea anului școlar în universitățile din Lisabona, Oporto și Coimbra, pentru a evacua pe studenții din cele mai mari orașe portugheze. Prezența întreruptă a studenților în orașe devine tot mai primejdioasă. Telul urmării de autorități n-a fost altul decît pe jumătate: datorită protestului studenților și al unui mare număr de profesori, cursurile n-au fost întrerupte decît la sfîrșitul lui iunie. Mai mult încă, la universitatea din Lisabona, studenții și majoritatea profesorilor au rămas în clădirea universității chiar după încheierea anului școlar. În ultimele zile ale lunii iunie, în poșta supravegheată permanentă a cartierului universitar al capitalei, studenții au reușit să organizeze un mare miting și să depună jurămîntul solemn că el, plecînd acasă pe timpul vacanței, vor continua lupta și-si vor desfășura din nou pe larg activitatea lor la începutul noului an universitar.”

...și țărani

„La sfîrșitul lui iunie, țărani portughezi au estigat cea mai importantă bătălie din ultimii zece ani împotriva marilor latifundiași și a guvernului. Tulburările au început la sfîrșitul lui mai, dar despre ele aproape că nu se aflase nimic. În iunie, celor cîțiva ziaristi străini

Răsfîind presa străină

care mai rămăsese în Portugalia li s-a interzis să se deplaseze în provincia Alentejo, dar și mai categoric în provinciile Evora și Beja (provincii din sudul Portugaliei — n.r.). Interdicția era motivată prin faptul că în aceste regiuni au loc manevre militare. În realitate ea se explica prin dorința de a nu admite ziaristi străini în zona unde au avut loc mari tulburări în rândurile argaților, tulburări însoțite de demonstrații și greve.

Potrivit datelor de care dispunem, la această mișcare au participat pînă la 85.000 de argați, adică întreaga țărănie săracă din Portugalia de sud. Pentru intimidarea populației, guvernul a organizat înt-adevăr, ceva mai tîrziu, în pro-

vincia Alentejo manevre militare, la care au participat detașamente speciale destinate luptei împotriva partizanilor. Trupele au tras cu cartușe de război de calibru mare și mic. „Aplicațiile” au durat o lună întreagă. După aceasta, „Gremio” (Asociația marilor latifundiași din Portugalia — n.r.) și delegații Ministerului Muncii, primind un raport al comandamentului care relatează că nu este posibilă îndobîzirea răscosilor, s-au declarat de acord cu revindicările țărănilor. Dar aproximativ 100 de conducători ai mișcării țărănești au fost arestați.”

Opoziția antisalazaristă în Angola

În continuarea revistei „Punto” arată că opoziția împotriva regimului lui Salazar se intensifică și în coloniile. „La Luanda, capitala Angolei”, scrie revista, „P.L.D.E. (poliția politică secretă a lui Salazar) a descopețit un complot în rândurile armatei care luptă împotriva răsculaților angolezi. Telul acestui complot este răsturnarea guvernatorului numit de Salazar și realizarea unei înțelegeri cu luptătorii pentru libertate. Au fost arestați și transportați la Lisabona 8 ofițeri care urmează să fie judecați de un tribunal militar. Acești complot a fost descoperit în primele zile ale lunii iulie. El dovedește că măsurile severe luate de guvernatorul, precum și înlocuirea detașamentelor armatei regulate cu unități militare formate din ultrasalazaristi nu vor duce la rezultatele scontate. Tocmai aceste unități au pus la cale masacrarea în masă, în iunie, și iulie, a populației angoleze. U-nitățile militare readuse în iunie în Portugalia au fost dislocate, ca „medemne de încredere”. În întreaga

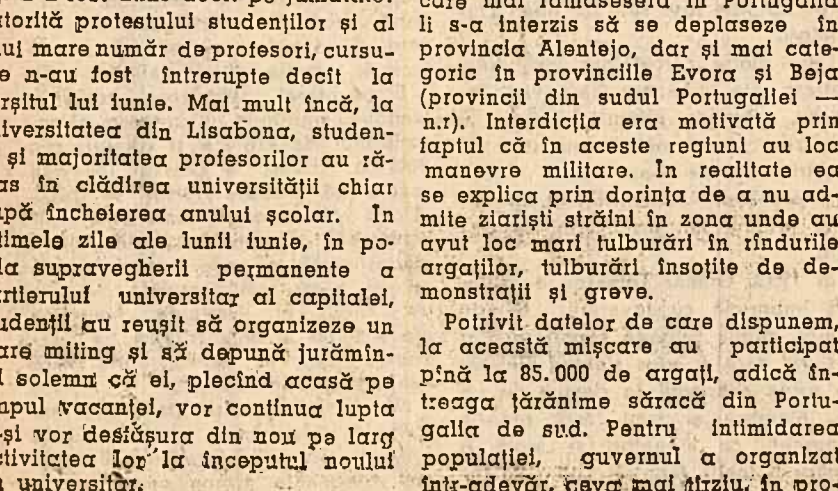
Gbenye a declarat greva foamei

LEOPOLDVILLE. — Cristoph Gbenye, urmașul lui Patrice Lumumba în funcția de președinte al partidului „Mișcarea Națională Congoleză”, a declarat greva foamei în semn de protest împotriva arestării sale ilegale de către serviciile de siguranță. Reprezentanții ai diferitelor partide din țară au adresat președinților Camerei Deputaților și Senatului din Parlamentul congolez scrisori în care protestează împotriva arestării deputatului Gbenye.

Ce au arătat dezbaterile din Bundestagul de la Bonn

BONN 12 (Agerpres). TASS — La 12 octombrie s-au încheiat în Bundestagul de la Bonn dezbaterile pe marginea declarației guvernamentale de a cancelarului Adenauer. În centrul atenției au stat problemele de politică externă. Această discuție a arătat din nou în mod convingător că atît partidele din coaliția guvernamentală cît și opoziția social-democrată consideră în prezent că mișcarea lor este de a zădărnici prin orice mijloace, reglementarea pașnică a problemei germane. Adenauer a declarat că Bonn-ul, împreună cu S.U.A., este gata să-și asume întregul risc în cazul unui conflict dintre Est și Vest.

Schröder, ministrul afacerilor externe, care a luat cuvîntul, a respins categoric toate cererile ca Bonn-ul să elaboreze propuneri proprii în privința tratatului de pace german.

„Fondul reptilă” Desen de EUGEN TARU

Delegația de activiști ai P. M. R. a sosit la Varșovia

VARȘOVIA 12 (Agerpres). — După cum transmite agenția P.A.P. la 11 octombrie, la invitația C.C. al P.M.U.P. la Varșovia a sosit o delegație de activiști ai Partidului Muncitoresc Român condusă de tovarășul Leonte Răutu, membru supleant al Biroului Politic, șeful Direcției de propagandă și cultură a C.C. al P.M.R.

Pe aeroportul din Varșovia oaspeții au fost întâmpinați de Edward Ochab, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., Witold Jarosinski, secretar al C.C. al P.M.U.P., șefii ai secțiilor C.C. al P.M.U.P. activiști de partid. A fost de față Gheorghe Diaconescu, ambasadorul R. P. Romîne în R. P. Polonă, și membri ai ambasadelor.

Algeria va promova o politică consecvent antiimperialistă, anticolonială, pentru dezarmare

Interviul acordat de primul ministru al R. P. Algeria, Ahmed Ben Bella, ziarului „Izvestia”

MOSCOVA 12 (Agerpres). — În domeniul politicii externe, O.N.U. ar putea de pe acum să ajute la rezolvarea problemei dezarmării și „să contribuie la faptul că o parte din fondurile cheltuite în prezent pentru înarmare să fie folosite pentru dezvoltarea economiei țărilor care și-au dobîndit recent independența”.

Caracterizînd sarcinile principale ale guvernului algerian în domeniul politicii interne, Ben Bella a subliniat că, în primul rînd, trebuie lichidate urmările perioadei colonialismului și războiului și că, totodată, „sarcina principală este construirea statului algerian și întărirea tuturor organelor sale pe drumul dezvoltării democratice”.

tribuite activ la lichidarea rămășițelor colonialismului. O.N.U. ar putea de pe acum să ajute la rezolvarea problemei dezarmării și „să contribuie la faptul că o parte din fondurile cheltuite în prezent pentru înarmare să fie folosite pentru dezvoltarea economiei țărilor care și-au dobîndit recent independența”.

Referindu-se la rolul O.N.U. în condițiile actuale, primul ministru a spus că O.N.U. ar putea să con-

SCURTE ȘTIRI

nye și cer totodată punerea lui în libertate.

ROMA. La Roma continuă lucrările sesiunii plene pentru Europa a F.A.O. — organizație a O.N.U. pentru alimentație și agricultură. La sesiune a fost aleasă o comisie specială pentru Europa care trebuie să elaboreze obiectivele principale care vor sta la baza activității viitoare a F.A.O. în Europa. Din această comisie, compusă din reprezentanți a cinci țări europene, face parte și Republica Populară Romîna.

MOSCOVA. Kermit Midthun, prim-secretar al ambasadelor S.U.A. la Moscova, ocupîndu-se cu stringerea de date de spionaj, a făcut încercarea de a atrage un cetățean sovietic colaborator al unei instituții de stat ca să-i furnizeze informații cu caracter secret. Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a cerut ambasadelor S.U.A. să ia măsuri în vederea plecării lui imediat din Uniunea Sovietică.

Un avion american a încălcat spațiul aerian al Cunei

HAVANA. La 11 octombrie un avion militar american a încălcat spațiul aerian al Cunei. Ministerul Forțelor Armate Revoluționare a comunicat că avionul infractor decolînd de la baza maritimă militară Guantanamo a pătruns în spațiul aerian al Cunei.

LONDRA. Agenția France Presse relatează că Marea Britanie a hotărît să înainteze un demers S.U.A. în legătură cu atacurile pe care grupuri de contrarevoluționari cubani află pe teritoriul Statelor Unite le-au organizat și continuă să le săvîrșească împotriva navelor britanice care transportă mărfuri în Cuba.

O „aniversare” pretext

BERLINUL OCCIDENTAL. De trei zile în sectorul american al Berlinului occidental, în imediata apropiere de frontiera R.D.G., se desfășoară exerciții ale efectivului trupelor de ocupație americane, în scopul pregătirii soldaților pentru luptele de stradă. După cum anunță presa, ca pretext formal pentru aceste exerciții, care urmăresc să aște psihiza de război și să mențină în cordarea politică în Berlinul occidental, a servit găsitarea unităților regimentului 6 american canțonat aici în vederea celei de a 150-a aniversări a acestei unități militare.

WASHINGTON. După ultimele calcule nava cosmică „Mariner-2” lansată la 27 august de la Cape Canaveral în direcția planetei Venus va trece pe lângă ea la mijlocul lunii decembrie la o distanță de 20 000 mile, și nu la 9 000 mile cum s-a crezut inițial.

Notă externă

Foamea, colonialismul și dezarmarea

La Roma se desfășoară în aceste zile sesiunea plenară a F.A.O. — organizația O.N.U. pentru alimentație și agricultură. În raportul pe care l-a prezentat directorul general, B. R. Sen, se arată că „un miliard de oameni sînt astăzi victimele foamei: dintre aceștia, 400 000 000 nu au hrană pentru a supraviețui. Restul trăiesc un număr de ani redus la jumătate, din cauza subnutriției cronice”.

toate republicile Americii Centrale în afară de Cuba, Ecuador, Haiti, b) Din a doua categorie fac parte țări și regiuni unde se consumă o cantitate medie de pînă la 30 grame de proteine — ceea ce înseamnă că o parte a populației este subnutrită. În această categorie intră: Spania, Portugalia, Italia, Grecia, Japonia, Siria, Marocul, Etiopia, înfraga Americă Latină cu excepția Uruguayului, Argentină, Mexicul și Cuba.

La sesiunea a fost prezentată și „Harta repartizării mondiale a distribuției proteinelor” (elemente esențiale în structura protoplasmului viu, constituint indispensabil al vieții). Pe hartă, țăările lumii sînt împărțite în trei categorii: a) Din prima categorie fac parte țări și regiuni unde se consumă zilnic sub 15 grame de proteine pe cap de locuitor. Sînt citate ca exemple de asemenea țări și regiuni: Turcia, O-rientalul Mijlociu, Iran, Pakistan, Ceylon, Malaya, Tailandea, Africa Centrală, Angola, Rhodesia, Mozambicul, Kenya, Tanganica, Madagascar. În America —

c) În sfîrșit, a treia categorie cuprinde țări unde se consumă peste 30 de grame proteine pe cap de locuitor. Asemenia țări sînt: Anglia, Belgia, Franța, Olanda, Țările Scandinave, Polonia, Cehoslovacia, Romînia, Ungaria, Bulgaria, U.R.S.S., Statele Unite, Canada. În Africa și Asia — nici o țară.

Astfel, harta arată concludent că sînt lovit de flagelul foamei în primul rînd țăările coloniale sau cele care de curînd au scuturat jugul colonial. Foamea cronică este unul din aspectele cele mai tragice și mai acutuale ale moștenirii lăuate de dominația colonială.

Natura ar putea asigura hrană pentru toți locuitorii planetei?

dacă nu se întîmplă așa, de vină este capitalismul. În legătură cu aceasta, este semnificativ că un raport al O.N.U. publicat recent relevă că „producția de alimente pe cap de locuitor s-a dezvoltat cel mai mult în țările socialiste din Europa”.

În fața cum cifrele oficiale ale O.N.U. acuză capitalismul și afirmă superioritatea socialismului!

Una dintre soluțiile cele mai evidente ale problemei foamei este înfrîngerea dezarmării generale și luptele, așa cum propun țăările socialiste. Astfel s-ar elibera fonduri uriașe cu ajutorul cărora țăările azi subnutrite ar putea lichida cauza îngrozitor flagel.

Natura ar putea asigura hrană pentru toți locuitorii planetei? Dacă nu se întîmplă așa, de vină este capitalismul. În legătură cu aceasta, este semnificativ că un raport al O.N.U. publicat recent relevă că „producția de alimente pe cap de locuitor s-a dezvoltat cel mai mult în țările socialiste din Europa”.

În fața cum cifrele oficiale ale O.N.U. acuză capitalismul și afirmă superioritatea socialismului!

Una dintre soluțiile cele mai evidente ale problemei foamei este înfrîngerea dezarmării generale și luptele, așa cum propun țăările socialiste. Astfel s-ar elibera fonduri uriașe cu ajutorul cărora țăările azi subnutrite ar putea lichida cauza îngrozitor flagel.

A. BUMBAC

Greva muncitorilor constructori din Atena

ATENA. La 11 octombrie pe străzile Atenei a avut loc o mare demonstrație a muncitorilor din construcții aflați în grevă. În urma intervenției poliției, care a folosit gaze lacrimogene și bastoane de cauciuc, au fost rănite, potrivit datelor oficiale, 38 de persoane. Au fost operate 25 de arestări. La 12 octombrie muncitorii constructori au declarat o nouă grevă de o zi în semn de protest împotriva reprămirii de către poliție a demonstrației de joi și a nereceptării de către autorități a drepturilor lor.

„Fondul reptilă” Desen de EUGEN TARU